

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia 2017 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie²⁾³⁾

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, 961, 1165, 1250 i 2255) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania budynków wymagania, o których mowa w rozporządzeniu, z wyłączeniem wymagań w zakresie oszczędności energii i izolacyjności cieplnej, mogą być spełnione w sposób określony w ekspertyzie technicznej sporządzonej przez rzeczoznawcę budowlanego oraz do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych uzgodnionej zgodnie z właściwością z komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej lub państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym, odpowiednio do przedmiotu tej ekspertyzy.”,

¹⁾ Minister Infrastruktury i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. poz. 1907 i 2094).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu [...], pod numerem [...], zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę 2015/1535/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 19.09.2015, str. 1).

- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania budynku wpisanego do rejestru zabytków wymagania, o których mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia, mogą nie być spełnione, jeżeli nie ma technicznej możliwości poprawy charakterystyki energetycznej tego budynku.”,
 - c) uchyla się ust. 3a,
 - d) uchyla się ust. 6;
- 2) w § 3:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zabudowie śródmiejskiej - należy przez to rozumieć zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze śródmieścia, określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku planu miejscowego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;”,
 - b) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) działce budowlanej – należy przez to rozumieć nieruchomość gruntową lub działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z rozporządzenia, odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego;”,
 - c) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) kondygnacji – należy przez to rozumieć poziomą część budynku, zawartą pomiędzy powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie a powierzchnią posadzki na stropie lub warstwy osłaniającej izolację cieplną stropu, znajdującego się nad tą częścią budynku, przy czym za kondygnację uważa się także poddasze z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, mającą średnią wysokość w świetle większą niż 2 m; za kondygnację nie uznaje się nadbudówek ponad dachem, takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, centrala klimatyzacyjna, obudowa wyjścia z klatki schodowej, kotłownia lub inne pomieszczenia techniczne;

- 17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną poniżej poziomu przylegającego do niej terenu co najmniej w połowie jej wysokości w świetle, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację;”
- d) pkt 22 otrzymuje brzmienie:
„22) terenie biologicznie czynnym - należy przez to rozumieć teren o nawierzchni urządzonej w sposób zapewniający naturalną vegetację roślin i retencję wód opadowych, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią oraz innych powierzchni zapewniających naturalną vegetację roślin, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie;”
- e) dodaje się pkt 25 i 26 w brzmieniu:
„25) parkingu – należy przez to rozumieć wydzieloną powierzchnię terenu przeznaczoną do postoju samochodów, składającą się ze stanowisk postojowych oraz jeżeli występują dojazdów łączących te stanowiska;
26) aneksie kuchennym – należy przez to rozumieć część pomieszczenia mieszkalnego służącą do przygotowywania posiłków.”;
- 3) § 12 otrzymuje brzmienie:
„§ 12. 1. Jeżeli z przepisów § 13, 19, 23, 36, 40, 60 i 271-273 lub przepisów odrębnych określających dopuszczalne odległości niektórych budowli od budynków nie wynikają inne wymagania, budynek na działce budowlanej należy sytuować od granicy tej działki w odległości nie mniejszej niż:
- 1) 4 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą z oknami lub drzwiami w stronę tej granicy;
 - 2) 3 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą bez okien i drzwi w stronę tej granicy.
2. Sytuowanie budynku w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dopuszcza się w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, jeżeli plan miejscowy przewiduje taką możliwość.
3. Dopuszcza się, uwzględniając przepisy odrębne oraz przepisy § 13, 19, 23, 36, 40, 60 i 271-273, sytuowanie budynku bezpośrednio w granicy działki budowlanej, jeżeli będzie on przylegał swoją ścianą do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce oraz jego wysokość będzie zgodna z obowiązującym na danym terenie planem miejscowym lub decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

4. W zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, uwzględniając przepisy odrębne oraz przepisy § 13, 19, 23, 36, 40, 60 i 271-273, dopuszcza się:

- 1) sytuowanie budynku ścianą bez okien i drzwi bezpośrednio w granicy działki budowlanej lub w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 2, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, na działce budowlanej o szerokości 16 m lub mniejszej;
- 2) nadbudowę budynku istniejącego, usytuowanego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 od granicy tej działki budowlanej, o nie więcej niż jedną kondygnację, przy czym w nadbudowanej ścianie, zlokalizowanej w odległości mniejszej niż 4 m od granicy, nie może być okien i drzwi;
- 3) sytuowanie garażu o długości nie większej niż 6,5 m i wysokości nie większej niż 3 m lub budynku gospodarczego bezpośrednio w granicy działki budowlanej lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez okien i drzwi.

5. Usytuowanie budynku na działce budowlanej w sposób, o którym mowa w ust. 2-4, powoduje objęcie sąsiedniej działki obszarem oddziaływania obiektu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

6. Odległość od granicy działki budowlanej nie może być mniejsza niż:

- 1) 1,5 m do okapu lub gzymsu zwróconego w stronę tej granicy, a także do balkonu, daszku nad wejściem, galerii, tarasu, schodów zewnętrznych, rampy lub pochylni – z wyjątkiem pochylni przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych;
- 2) 4 m do okna umieszczonego w dachu zwróconego w stronę tej granicy.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 4, dopuszcza się zmniejszenie odległości okapu zwróconego w stronę granicy działki budowlanej do 1 m.

8. Budynek inwentarski lub budynek gospodarczy, uwzględniając przepisy odrębne oraz zawarte w § 13, 60 i 271-273, nie może być sytuowany ścianą z oknami lub drzwiami w odległości mniejszej niż 8 m od ściany istniejącego na sąsiedniej działce budowlanej budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej, lub takiego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 3.

9. Odległości podziemnej części budynku, a także budowli podziemnej spełniającej funkcje użytkowe budynku, znajdujących się całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu, od granicy działki budowlanej, nie ustala się.

10. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1-9, nie jest wymagane w przypadku, gdy sąsiednia działka jest działką drogową.”;

4) w § 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) między ramionami kąta 60°, wyznaczonego w płaszczyźnie poziomej, z wierzchołkiem usytuowanym w zewnętrznym licu ściany na osi okna pomieszczenia przesłanianego, nie znajduje się przesłaniająca część tego samego budynku lub inny obiekt przesłaniający w odległości mniejszej niż:

- a) wysokość przesłaniania - dla obiektów przesłaniających o wysokości do 35 m,
- b) 35 m - dla obiektów przesłaniających o wysokości ponad 35 m;”;

5) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojście i dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych. Szerokość jezdni stanowiącej dojazd nie może być mniejsza niż 3 m.”;

6) w § 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymaganie dostępności osób niepełnosprawnych, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych, z wyjątkiem budynków, o których mowa w § 3 pkt 6.”;

7) w Dziale II Rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Parkingi i garaże dla samochodów

§ 18. 1. Zagospodarowując działkę budowlaną, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i sposobu zabudowy, stanowiska postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również stanowiska postojowe dla samochodów z których korzystają osoby niepełnosprawne.

2. Liczbę stanowisk postojowych i sposób urządzenia parkingów należy dostosować do wymagań ustalonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem potrzebnej liczby stanowisk, z których korzystają osoby niepełnosprawne.

§ 19. 1. Odległość stanowisk postojowych, w tym również zadaszonych, oraz otwartych garaży wielopoziomowych od: placu zabaw dla dzieci, boiska dla dzieci i młodzieży, okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi w budynku opieki zdrowotnej, w budynku oświaty i wychowania, w budynku mieszkalnym, w budynku zamieszkania zbiorowego, z wyjątkiem: hotelu, motelu, pensjonatu, domu

wypoczynkowego, domu wycieczkowego, schroniska młodzieżowego i schroniska, nie może być mniejsza niż:

1) dla samochodów osobowych:

- a) 7 m – w przypadku parkingu do 10 stanowisk postojowych włącznie,
- b) 10 m – w przypadku parkingu od 11 do 60 stanowisk postojowych włącznie,
- c) 20 m – w przypadku parkingu powyżej 60 stanowisk postojowych;

2) dla samochodów innych niż samochody osobowe:

- a) 10 m – w przypadku parkingu do 4 stanowisk postojowych włącznie,
- b) 20 m – w przypadku parkingu powyżej 4 stanowisk postojowych.

2. Stanowiska postojowe, w tym również zadane, oraz otwarte garaże wielopoziomowe należy sytuować na działce budowlanej w odległości od granicy tej działki nie mniejszej niż:

1) dla samochodów osobowych:

- a) 3 m – w przypadku parkingu do 10 stanowisk postojowych włącznie,
- b) 6 m - w przypadku parkingu od 11 do 60 stanowisk postojowych włącznie,
- c) 16 m – w przypadku parkingu powyżej 60 stanowisk postojowych;

2) dla samochodów innych niż samochody osobowe:

- a) 6 m - w przypadku parkingu do 4 stanowisk postojowych włącznie,
- b) 16 m - w przypadku parkingu powyżej 4 stanowisk postojowych.

3. Odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do sytuowania wjazdów do zamkniętego garażu w stosunku do okien budynku opieki zdrowotnej, budynku oświaty i wychowania, a także placów zabaw i boisk dla dzieci i młodzieży.

4. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagane przy sytuowaniu parkingów między liniami rozgraniczającymi ulicę.

5. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku parkingów niezadaszonych składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych przypadających na jeden lokal mieszkalny w budynku mieszkalnym jednorodzinny, zlokalizowanych przy tym budynku.

6. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, nie jest wymagane w przypadku niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w zabudowie jednorodzinnej oraz

w zabudowie zagrodowej, jeżeli stykają się one z niezadaszonymi parkingami dla samochodów osobowych na sąsiedniej działce.

7. Zachowanie odległości, o których mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku, gdy sąsiednia działka jest działką drogową.

§ 20. Stanowiska postojowe dla samochodów osobowych, z których korzystają wyłącznie osoby niepełnosprawne, mogą być zbliżone bez żadnych ograniczeń do okien innych budynków. Miejsca te wymagają odpowiedniego oznakowania.

§ 21. 1. Stanowiska postojowe dla samochodów powinny mieć wymiary wynoszące co najmniej:

- 1) szerokość 2,5 m i długość 5 m – w przypadku samochodów osobowych;
- 2) szerokość 3,6 m i długość 5 m – w przypadku samochodów osobowych użytkowanych przez osoby niepełnosprawne;
- 3) szerokość 3,5 m i długość 8 m – w przypadku samochodów ciężarowych;
- 4) szerokość 4 m i długość 10 m – w przypadku autobusów.

2. W przypadku usytuowania wzdłuż jezdni stanowiska postojowe dla samochodów powinny mieć wymiary wynoszące co najmniej:

- 1) szerokość 3,6 m, z możliwością ograniczenia do 2,5 m - w przypadku zapewnienia możliwości korzystania z przylegającego dojścia lub ciągu pieszo-jezdnego, i długość 6 m – w przypadku samochodów osobowych;
- 2) szerokość 3,6 m i długość 6 m – w przypadku samochodów osobowych użytkowanych przez osoby niepełnosprawne;
- 3) szerokość 3 m i długość 15 m – w przypadku samochodów ciężarowych;
- 4) szerokość 3 m i długość 19 m – w przypadku autobusów.

3. Stanowiska postojowe i dojazdy manewrowe dla samochodów powinny mieć nawierzchnię utwardzoną lub co najmniej gruntową stabilizowaną, ze spadkiem zapewniającym spływ wody.

4. Stanowiska przeznaczone do mycia i niezawodowego przeglądu samochodów na parkingach powinny mieć doprowadzenie wody oraz twardą nawierzchnię ze spadkami zapewniającymi spływ wody do wpustów kanalizacyjnych z osadnikami błota i łapaczami oleju.”;

8) w § 22 w ust. 2:

- a) w pkt 2 wyrazy „wentylację grawitacyjną” zastępuje się wyrazem „wentylację”;
- b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) utwardzone place z nadziemnymi otworami wrzutowymi i podziemnymi lub częściowo podziemnymi kontenerami.”;

9) § 23 otrzymuje brzmienie:

„§ 23. 1. Odległość miejsc do gromadzenia odpadów stałych, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, powinna wynosić co najmniej:

- 1) 10 m - od okien i drzwi do budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;
- 2) 3 m - od granicy działki budowlanej;
- 3) 10 m – od placu zabaw dla dzieci, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych, o których mowa w § 40.

2. Zachowanie odległości, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest wymagane, jeżeli miejsca te stykają się z podobnymi miejscami na działce sąsiedniej.

3. W przypadku przebudowy istniejącej zabudowy odległości, o których mowa w ust. 1, mogą być pomniejszone, jednak nie więcej niż o połowę, po uzyskaniu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

4. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej odległości, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie określa się.

5. Dojście od najdalszego wejścia do obsługiwanego budynku mieszkalnego wielorodzinnego, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej do miejsca do gromadzenia odpadów stałych, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, wynosi nie więcej niż 80 m. Wymaganie to nie dotyczy budynków na terenach zamkniętych.”;

10) uchyla się § 25;

11) w § 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej, a dla budynków wymienionych w § 56 - także telekomunikacyjnej.”;

12) w § 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.”;

13) § 34 otrzymuje brzmienie:

„§ 34. 1. Zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być sytuowane tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, przy czym nie dopuszcza się ich sytuowania na obszarach podlegających szczególnej ochronie środowiska i narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz na terenach zalewowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zbiorników na nieczystości ciekłe, dla których została wydana decyzja, o której mowa w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121).”;

14) w § 36 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. W zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej odległości, o których mowa w ust. 1, powinny wynosić co najmniej.”;

15) w § 40 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Nasłonecznienie placu zabaw dla dzieci powinno wynosić co najmniej 4 godziny, liczone w dniach równonocy, w godzinach 10⁰⁰-16⁰⁰ czasu strefowego. W zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się nasłonecznienie nie krótsze niż 2 godziny.

3. Odległość placów zabaw dla dzieci, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych od linii rozgraniczających ulicę, od okien pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od miejsc gromadzenia odpadów powinna wynosić co najmniej 10 m, przy zachowaniu wymogów § 19 ust. 1.”;

16) w § 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego, z wyłączeniem budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych, oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą a najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej, należy wyposażyć w dźwig osobowy.”;

17) w § 55:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażonym w dźwigi należy wykonać pochylnię lub zainstalować odpowiednie urządzenie techniczne, umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na

pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz do kondygnacji podziemnej zawierającej stanowiska postojowe dla samochodów osobowych.”,

b) ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W istniejącym budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażonym w dźwigi, na którego budowę została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r., na poddaszu usytuowanym bezpośrednio nad 4. kondygnacją nadziemną, dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania pomieszczeń na mieszkania.”;

18) § 60 otrzymuje brzmienie:

„§ 60. 1. Pomieszczenia przeznaczone do zbiorowego przebywania dzieci w żłobku, klubie dziecięcym, przedszkolu, innych formach opieki przedszkolnej oraz szkole, z wyjątkiem pracowni chemicznej, fizycznej i plastycznej, powinny mieć zapewniony czas nasłonecznienia wynoszący co najmniej 3 godziny w dniach równonocy w godzinach 8⁰⁰-16⁰⁰ czasu strefowego, natomiast pokoje mieszkalne - w godzinach 7⁰⁰-17⁰⁰ czasu strefowego.

2. W mieszkaniach wielopokojowych wymagania ust. 1 powinny być spełnione przynajmniej dla jednego pokoju.

3. W przypadku budynków zlokalizowanych w zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się ograniczenie wymaganego czasu nasłonecznienia, określonego w ust. 1, do 1,5 godziny, a w odniesieniu do mieszkania jednopokojowego w takiej zabudowie nie określa się wymaganego czasu nasłonecznienia.”;

19) w § 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymaganie przystosowania wejść dla osób niepełnosprawnych nie dotyczy budynków mieszkalnych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, budynków rekreacji indywidualnej oraz budynków na terenach zamkniętych z wyłączeniem budynków użyteczności publicznej.”;

20) § 73 otrzymuje brzmienie:

„§ 73. 1. W pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi poziom podłogi powinien znajdować się powyżej lub być równy poziomowi terenu przy budynku.

2. Dopuszcza się usytuowanie pomieszczeń produkcyjnych, handlowych, usługowych, gastronomicznych lub obsługi pasażerów, określonych w ust. 1 poniżej poziomu terenu przy budynku, pod warunkiem uzyskania zgody państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego wydanej w przypadku pomieszczeń stałej pracy w rozumieniu ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w porozumieniu z właściwym okręgowym inspektorem pracy.”;

21) w § 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Drzwi do pomieszczenia przeznaczonego na stały pobyt ludzi oraz do kuchni powinny mieć co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy.”;

22) uchyla się § 80;

23) w § 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ustępów ogólnodostępnych, o których mowa w ust. 1, nie urządza się w budynku obsługi bankowej, handlu lub usług, o powierzchni użytkowej do 100 m² łącznie.”;

24) w §85:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) miski ustępowe umieszczone w oddzielnych kabinach o szerokości co najmniej 1 m i długości 1,10 m, ze ściankami i drzwiami o wysokości co najmniej 2 m z prześwitem nad podłogą 0,15 m; w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach oraz innych formach opieki przedszkolnej dopuszcza się stosowanie ścianek i drzwi o wysokości nie mniejszej niż 1,5 m;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. PrzedSIONKÓW o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie wymagają ustępy przy salach zajęć w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach, innych formach opieki przedszkolnej oraz przy pokojach dla chorych w szpitalach.”;

25) po § 85 dodaje się § 85a w brzmieniu:

„§ 85a. 1. W budynkach: gastronomii, handlu lub usług o powierzchni użytkowej powyżej 1000 m², a także stacji paliw o powierzchni użytkowej powyżej 100 m², powinno znajdować się wydzielone pomieszczenie dostosowane do karmienia i przewijania dzieci.

2. Pomieszczenie do karmienia i przewijania dzieci powinno być wyposażone w umywalkę oraz wentylację spełniającą wymagania przepisów rozporządzenia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stacji paliw zlokalizowanych na terenach zamkniętych.”;

26) w § 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mieszkanie, oprócz pomieszczeń mieszkalnych, powinno mieć kuchnię lub aneks kuchenny, łazienkę, ustęp wydzielony lub miskę ustępową w łazience, przestrzeń składowania, miejsce umożliwiające zainstalowanie automatycznej pralki domowej oraz przestrzeń komunikacji wewnętrznej.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym w łazienkach powinno być możliwe zainstalowanie wanny lub kabiny natryskowej, umywalki, miski ustępowej (jeżeli nie ma ustępu wydzielonego).”;

27) § 93 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomieszczenie mieszkalne, kuchnia oraz aneks kuchenny powinny mieć bezpośrednie oświetlenie światłem dziennym.

2. W mieszkaniu jednopokojowym dopuszcza się stosowanie kuchni bez okien lub aneksu kuchennego połączonego z przedpokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji:

1) grawitacyjnej – w przypadku kuchni elektrycznej;

2) mechanicznej wywiewnej – w przypadku kuchni gazowej.

3. W mieszkaniu jednopokojowym dopuszcza się stosowanie aneksu kuchennego połączonego z pokojem, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie wentylacji i kuchni elektrycznej.

4. W mieszkaniu wielopokojowym dopuszcza się stosowanie aneksu kuchennego w pokoju przeznaczonym na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie wentylacji.

5. W przypadku zastosowania okapu kuchennego w kuchni lub w aneksie kuchennym, należy zapewnić podłączenie tego okapu do odrębnego przewodu kominowego.”;

28) § 94 otrzymuje brzmienie:

„§ 94. Mieszkanie powinno mieć powierzchnię użytkową nie mniejszą niż 25 m².”;

29) w § 104:

a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przy usytuowaniu prostopadłym - 5,0 m;”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odległość między dłuższą krawędzią stanowiska postojowego a:

1) ścianą powinna wynosić co najmniej 0,3 m;

2) słupem powinna wynosić co najmniej 0,1 m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.”;

30) w § 113 ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) centralnie – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą tę instalację od źródła ciepła, takiego jak kotłownia, węzeł ciepłowniczy indywidualny lub grupowy, kolektory słoneczne, pojemnościowy podgrzewacz elektryczny lub pompa ciepła, a kończy punktami czerpalnymi;”;

31) w § 148:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Wentylację mechaniczną wywiewną lub nawiewno-wywiewną należy stosować w budynkach wysokich i wysokościowych oraz w innych budynkach, w których zapewnienie odpowiedniej wymiany powietrza nie jest możliwe za pomocą wentylacji grawitacyjnej lub wentylacji hybrydowej.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Instalacja wentylacji hybrydowej, wentylacji mechanicznej wywiewnej oraz nawiewno-wywiewnej powinna mieć regulację wentylatorów zapewniającą dostosowanie ich wydajności powietrznej do potrzeb użytkowych.”;

32) w § 150:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepływ powietrza wentylacyjnego w mieszkaniach powinien odbywać się z pokoi do kuchni lub aneksu kuchennego oraz do pomieszczeń higienicznosanitarnych.”;

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W pomieszczeniach, które należy chronić przed wpływem zanieczyszczeń lub uciążliwych zapachów z pomieszczeń sąsiadujących i z otoczenia zewnętrznego, należy stosować wentylację mechaniczną nadciśnieniową.”;

33) w § 152:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czerpnie powietrza sytuowane na poziomie terenu lub na ścianie dwóch najniższych kondygnacji nadziemnych budynku powinny znajdować się w odległości co najmniej 8 m w rzucie poziomym od ulic i parkingów powyżej 20 stanowisk postojowych, miejsc gromadzenia odpadów stałych, wywiewek kanalizacyjnych oraz innych źródeł zanieczyszczenia powietrza. Odległość dolnej krawędzi otworu wlotowego czerpni od poziomu terenu powinna wynosić co najmniej 2 m.”,

b) w ust. 9:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powietrze wywiewane nie zawiera uciążliwych zapachów;”,

- dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) powietrze wywiewane nie zawiera zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia;”;

34) w § 153 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przewody prowadzone przez pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane, a w przypadku instalacji klimatyzacji – również niechłodzone, powinny mieć izolację cieplną, z uwzględnieniem wymagań określonych w § 267 ust. 1.”;

35) w § 154 ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Moc właściwą wentylatorów stosowanych w instalacjach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych określa poniższa tabela:

LP.	RODZAJ I ZASTOSOWANIE WENTYLATORA	MAKSYMALNA MOC WŁAŚCIWA WENTYLATORA [KW/(M³/S)]
1	2	3
	Wentylator nawiewny:	
	a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-	1,60

	wywiewnej z odzyskiem ciepła	
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła oraz wentylacji nawiewnej	1,25
	Wentylator wywiewny:	
	a) instalacja klimatyzacji lub wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła	1,00
	b) instalacja wentylacji nawiewno-wywiewnej bez odzysku ciepła	1,00
	c) instalacja wywiewna	0,80

11. Dopuszcza się zwiększenie mocy właściwej wentylatora w przypadku zastosowania wybranych elementów instalacji, do wartości określonej w poniższej tabeli:

LP.	DODATKOWE ELEMENTY INSTALACJI WENTYLACYJNEJ LUB KLIMATYZACYJNEJ	DODATKOWA MOC WŁAŚCIWA WENTYLATORA [KW/(M3/S)]
1	2	3
1	Dodatkowy stopień filtracji powietrza	0,3
2	Dodatkowy stopień filtracji powietrza z filtrami klasy H10 i wyższej	0,6
3	Filtry do usuwania gazowych zanieczyszczeń powietrza	0,3

4	Wysoko skuteczne urządzenie do odzysku ciepła (sprawność temperaturowa większa niż 67 %)	0,3
---	---	-----

;

36) w § 159 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W zabudowie śródmiejskiej dopuszcza się instalowanie kurka głównego przed budynkiem, poniżej poziomu terenu, pod warunkiem zachowania wymagań właściwych dla armatury zaporowej montowanej na gazociągach sieci gazowych.”;

37) w § 166 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Gazomierze mogą być ponadto instalowane w wydzielonych i zamykanych pomieszczeniach piwnicznych, jeżeli mają one okno oraz przewód wentylacji grawitacyjnej wyprowadzony ponad dach lub przez ścianę zewnętrzną na wysokość co najmniej 2,5 m powyżej terenu, w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od bocznej krawędzi okien, drzwi i innych otworów.”;

38) w § 170 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urządzenia gazowe z otwartą komorą spalania, przez co rozumie się urządzenia typu A i B, nie mogą być instalowane w pomieszczeniach mieszkalnych, z zastrzeżeniem § 93 ust. 2, 4 i 5.”;

39) w § 172 ust. 1 tabela otrzymuje brzmienie:

Rodzaje pomieszczeń	Maksymalne obciążenie cieplne urządzeń gazowych na 1 m ³ kubatury pomieszczenia	
	typ A – bez odprowadzenia spalin	typ B – z odprowadzaniem spalin
1	2	3
Pomieszczenie przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz aneksy kuchenne połączone z przedpokojem	175 W (150 kcal/h)	350 W (300 kcal/h)
Pomieszczenia nieprzeznaczone na stały pobyt ludzi, w tym kuchnie	930 W (800 kcal/h)	4650 W (4000 kcal/h)

;

40) w § 179 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odległość zbiorników z gazem płynnym od granicy działki budowlanej z tymi zbiornikami powinna być nie mniejsza niż połowa odległości określonej w tabeli w ust. 4 w kolumnach 2 i 3, przy zachowaniu wymaganej odległości od budynku danego rodzaju.”;

41) § 192a otrzymuje brzmienie:

„§ 192a. Mieszkania w budynku mieszkalnym wielorodzinnym należy wyposażyć w instalację wejściowej sygnalizacji dzwonekowej oraz w odpowiednią sygnalizację alarmowo-przyzywową dostosowaną do potrzeb osób niepełnosprawnych.”;

42) w § 193 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zabudowie śródmiejskiej w średniowysokim budynku mieszkalnym wielorodzinnym, mającym nie więcej niż 3 mieszkania dostępne z klatki schodowej na kondygnacji, dopuszcza się instalowanie dźwigu niespełniającego wymagań określonych w ust. 2, poza przystosowaniem go do potrzeb osób niepełnosprawnych.”;

43) § 202 otrzymuje brzmienie:

„§ 202. Szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać dźwigi, inne urządzenia podnoszące, schody ruchome oraz pochylnie ruchome, określają przepisy odrębne.”;

44) w § 206 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozbudowa, nadbudowa, przebudowa oraz zmiana sposobu użytkowania budynku powinny być poprzedzone ekspertyzą techniczną stanu konstrukcji i elementów budynku, z uwzględnieniem stanu podłoża gruntowego.”;

45) § 207 otrzymuje brzmienie:

„1. Budynek i urządzenia z nim związane powinny być projektowane i wykonane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

- 1) zachowanie nośności konstrukcji przez określony czas;
- 2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu wewnątrz budynku;
- 3) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe;
- 4) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób;
- 5) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa pożarowego, wymiarów schodów, o których mowa w § 68 ust. 1 i 2, a także oświetlenia awaryjnego, o którym mowa w § 181, stosuje się, z uwzględnieniem § 2 ust. 2, również do użytkowanych budynków istniejących, które na podstawie przepisów odrębnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi.”;

46) w § 208 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagań Polskich Norm i warunków określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia, dotyczących w szczególności zasad ustalania:

- a) gęstości obciążenia ogniowego pomieszczeń i stref pożarowych,
- b) klas odporności ogniowej i dymoszczelności elementów budynku oraz elementów stosowanych w instalacjach, w tym zamknięć otworów,
- c) klas odporności dachów na ogień zewnętrzny,
- d) właściwości funkcjonalnych urządzeń służących do wentylacji pożarowej,
- e) stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany zewnętrzne od strony zewnętrznej,
- f) klas reakcji na ogień wyrobów (materiałów) budowlanych,
- g) toksyczności produktów rozkładu spalania materiałów.”;

47) w § 208a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Klasy dymoszczelności drzwi S_a i S_{200} określa się zgodnie z Polską Normą dotyczącą klasyfikacji ogniowej ustalonej na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej.”;

48) § 213 otrzymuje brzmienie:

„§ 213. Wymagania dotyczące klasy odporności pożarowej budynków określone w § 212 oraz dotyczące klas odporności ogniowej elementów budynków i rozprzestrzeniania ognia przez te elementy określone w § 216, z zastrzeżeniem § 271 ust. 8a, nie dotyczą budynków:

1) do trzech kondygnacji nadziemnych włącznie:

- a) mieszkalnych: jednorodzinnych, zagrodowych i rekreacji indywidualnej, z zastrzeżeniem § 217 ust. 2,
- b) mieszkalnych i administracyjnych w gospodarstwach leśnych;

2) wolnostojących do dwóch kondygnacji nadziemnych włącznie:

- a) o kubaturze brutto do 1500 m^3 przeznaczonych do celów turystyki i wypoczynku,
- b) gospodarczych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej oraz w gospodarstwach leśnych,

- c) o kubaturze brutto do 1000 m³ przeznaczonych do wykonywania zawodu lub działalności usługowej i handlowej, także z częścią mieszkalną;
- 3) wolnostojących garaży o liczbie stanowisk postojowych nie większej niż 2;
- 4) inwentarskich o kubaturze brutto do 1500 m³.”;
- 49) w § 223 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Elementy poziome wymienione w ust. 2 powinny spełniać wymagania szczelności ogniowej i izolacyjności ogniowej, również w obrębie połączenia ze ścianami zewnętrznymi, przez okres odpowiadający czasowi klasyfikacyjnemu wymaganemu w stosunku do ścian zewnętrznych budynku i być nierozprzestrzeniające ognia.”;
- 50) w § 227 ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych wodnych - o 100%.”;
- 51) w § 232:
- a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie:
- „Ograniczenia nie stosuje się do otworów w ścianach oddzielenia przeciwpożarowego w garażu, które znajdują się na drogach manewrowych.
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
3. Przedsionek przeciwpożarowy powinien mieć wymiary rzutu poziomego nie mniejsze niż 1,4 x 1,4 m, ściany i strop, a także osłony lub obudowy przewodów i kabli elektrycznych z wyjątkiem wykorzystywanych w przedsionku oraz z wyjątkiem zespołów kablowych, o których mowa w § 187 ust. 3 - o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 60 wykonane z materiałów niepalnych oraz powinien być zamykany drzwiami i wentylowany co najmniej grawitacyjnie, z zastrzeżeniem § 246 ust. 2 i 3.”;
- 52) w § 242 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa niż 1,5 m na każdym odcinku drogi ewakuacyjnej o długości 10 m.
4. Skrzydła drzwi stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną nie mogą, po ich całkowitym otwarciu, zmniejszać wymaganej szerokości tej drogi. Wymagania nie stosuje się do drzwi wyposażonych w urządzenia samoczynnie je zamykające.”;
- 53) § 245 otrzymuje brzmienie:
- „§ 245. Klatki schodowe przeznaczone do ewakuacji ze strefy pożarowej:
- 1) ZL II w budynku niskim (N),

- 2) ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V w budynku średniowysokim (SW),
- 3) PM o gęstości obciążenia ogniowego powyżej 500 MJ/m² lub zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem w budynku niskim (N) bądź średniowysokim (SW)

- powinny być obudowane i zamykane drzwiami dymoszczelnymi oraz wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu, uruchamiane samoczynnie za pomocą systemu wykrywania dymu.”;

54) w § 246:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W budynku wysokim (W) i wysokościowym (WW), z zastrzeżeniem ust. 4, należy zapewnić możliwość ewakuacji do co najmniej dwóch klatek schodowych, które powinny być obudowane i oddzielone od poziomych dróg komunikacyjnych lub ewakuacyjnych oraz pomieszczeń, przedsiönkiem przeciwpożarowym, odpowiadającym wymaganiom określonym w § 232.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prowadzenie ewakuacji tylko do jednej klatki schodowej dopuszcza się w przypadku:

- 1) budynku wysokiego (W) niezawierającego strefy pożarowej ZL II, jeżeli powierzchnia wewnętrzna kondygnacji nie przekracza 750 m²;
- 2) strefy pożarowej ZL IV, jeżeli łączna powierzchnia wewnętrzna mieszkań na kondygnacji lub jej części, nie przekracza 750 m².”;

55) w § 249:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odległość między ścianą zewnętrzną, stanowiącą obudowę klatki schodowej przeznaczone do ewakuacji, o której mowa w § 245, 246 i 256 ust. 2, a inną ścianą zewnętrzną tego samego lub innego budynku powinna być ustalona zgodnie z § 271. Przepisu nie stosuje się, jeżeli co najmniej jedna z tych ścian posiada co najmniej klasę odporności ogniowej zgodnie z § 216, jak dla stropu budynku z tą klatką schodową, w pasie terenu określonym zgodnie z § 271.”;

56) w § 253 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W budynku ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V, mającym kondygnację z posadzką na wysokości powyżej 25 m ponad poziomem terenu przy najniżej położonym wejściu do

budynku oraz w budynku wysokościowym (WW) ZL IV przynajmniej jeden dźwig powinien być przystosowany do potrzeb ekip ratowniczych, spełniając wymagania Polskiej Normy dotyczącej dźwigów dla straży pożarnej. Dźwig dla ekip ratowniczych powinien zapewniać dostęp do każdej strefy pożarowej na kondygnacji, bezpośrednio lub drogami komunikacji ogólnej.”;

57) w § 256 ust. 3 odnośnik 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Dla dojścia najkrótszego, przy czym dopuszcza się dla drugiego dojścia długość większą o 100% od najkrótszego. Dojścia te nie mogą się pokrywać ani krzyżować, przy czym dopuszcza się ich wspólny początkowy przebieg na długości nie większej niż 2 m.”;

58) w § 267 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W kuchni lub w aneksie kuchennym w mieszkaniu dopuszcza się stosowanie przewodów wentylacji wywiewnej z materiałów co najmniej trudno zapalnych.”;

59) w § 271:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Najmniejszą odległość budynków ZL, PM, IN od granicy (konturu) lasu, rozumianego jako grunt leśny (Ls) określony na mapie ewidencyjnej lub teren przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako leśny, przyjmuje się jako odległość ścian tych budynków od ściany budynku ZL z przekryciem dachu rozprzestrzeniającym ogień.”,

b) po ust. 8 dodaje się ustęp 8a w brzmieniu:

„8a. Najmniejsza odległość budynków wymienionych w § 213 wykonanych z elementów nierozprzestrzeniających ognia, niezawierających pomieszczeń zagrożonych wybuchem oraz posiadających klasę odporności pożarowej wyższą niż wymagana zgodnie z § 212 od granicy (konturu) lasu zlokalizowanej na:

1) sąsiedniej działce - wynosi 4 m,

2) działce, na której sytuuje się budynek - nie określa się

- jeżeli teren, na którym znajduje się granica (kontur) lasu, przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną, a w przypadku braku planu miejscowego – grunty leśne są objęte zgodą na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc na podstawie art.1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie

ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2001 poz. 1804) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1703).”;

60) w § 274 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednokondygnacyjny, nadziemny garaż otwarty, mający formę zadaszenia stanowisk postojowych z odkrytymi drogami manewrowymi, powinien mieć elementy konstrukcji i przekrycia dachu niekapiące pod wpływem wysokiej temperatury.”;

61) w § 275 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszcza się, z zastrzeżeniem § 277 ust. 5, wykonanie nad najwyższą kondygnacją garażu otwartego, będącego budynkiem niskim (N), dodatkowego poziomu stanowisk postojowych bez zadaszenia lub z zadaszeniem spełniającym wymagania określone w § 274 ust. 3.”;

62) w § 277 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W garażu zamkniętym obejmującym więcej niż dwie kondygnacje podziemne lub znajdującym się poniżej drugiej kondygnacji podziemnej należy stosować stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne. Wymagania nie stosuje się do strefy pożarowej garażu, która posiada bezpośredni wjazd lub wyjazd z budynku.

4. W strefie pożarowej garażu zamkniętego należy stosować instalację wentylacji oddymiającej uruchamianą za pomocą systemu wykrywania dymu w przypadku gdy ta strefa nie posiada bezpośredniego wjazdu lub wyjazdu z budynku lub gdy jej powierzchnia przekracza 1500 m².”;

63) § 278 otrzymuje brzmienie:

„§ 278. 1. Ze strefy pożarowej garażu, która posiada więcej niż 25 stanowisk postojowych i nie jest wyposażona w instalację wentylacji oddymiającej lub ma powierzchnię przekraczającą 1500 m², należy zapewnić co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, przy czym jednym z tych wyjść może być wjazd lub wyjazd.

2. W przypadku strefy pożarowej garażu obejmującej więcej niż dwie kondygnacje wyjścia ewakuacyjne należy zapewnić na poziomie każdej kondygnacji. Długość przejścia od stanowiska postojowego do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego nie może przekraczać:

1) w garażu zamkniętym - 40 m;

2) w garażu otwartym - 60 m.

3. Długość przejścia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może być powiększona zgodnie z zasadami określonymi w § 237 ust. 6 i 7. W przypadku zastosowania instalacji wentylacji oddymiającej strumieniowej nie stosuje się § 237 ust. 6 pkt 2.

4. Wyjście ewakuacyjne powinno być dostępne także w przypadku zamknięcia wjazdu lub wyjazdu z garażu lub bramy między strefami pożarowymi.

5. Jeżeli poziom parkowania leży nie wyżej niż 3 m nad poziomem terenu urządzonego przy budynku, za wyjście ewakuacyjne mogą służyć nieobudowane schody zewnętrzne.

6. W garażu podziemnym strefy pożarowe o powierzchni powyżej 1500 m² powinny, w razie pożaru, mieć możliwość oddzielenia ich od siebie i od kondygnacji nadziemnej budynku za pomocą drzwi, bram lub innych zamknięć o klasie odporności ogniowej nie mniejszej niż EI 30.”;

64) w § 322 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed podjęciem przebudowy, rozbudowy lub zmiany sposobu użytkowania budynku, w przypadku stwierdzenia występowania zawilgocenia i oznak korozji biologicznej, należy wykonać ekspertyzę mykologiczną i na podstawie jej wyników – odpowiednie roboty zabezpieczające.”;

65) w § 328:

a) w ust. 1 pkt 1 do 2 otrzymują brzmienie:

„1) wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP [kWh/(m²·rok)], obliczona według przepisów wydanych na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. poz. 1200 oraz z 2015 r. poz. 151), jest mniejsza lub równa wartości maksymalnej obliczonej zgodnie ze wzorem, o którym mowa w § 329 ust. 1 lub 3;

2) przegrody oraz wyposażenie techniczne budynku odpowiadają przynajmniej wymaganiom izolacyjności cieplnej określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wymagania minimalne, o których mowa w ust. 1, uznaje się za spełnione dla budynku podlegającego przebudowie, jeżeli przegrody oraz wyposażenie techniczne budynku podlegające przebudowie odpowiadają przynajmniej

wymaganiom izolacyjności cieplnej określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.”;

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Budynek, który spełnia wymagania minimalne określone w ust. 1, na dzień 31 grudnia 2020 r., a w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością – na dzień 1 stycznia 2019 r., jest budynkiem o niskim zużyciu energii.”;

66) w § 329 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalną wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP oblicza się zgodnie z poniższym wzorem:

$$EP = EP_{H+W} + \Delta EP_C + \Delta EP_L \text{ [kWh/(m}^2 \cdot \text{rok)]},$$

gdzie:

EP_{H+W} – cząstkowa wartość wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej,

ΔEP_C – cząstkowa wartość wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia,

ΔEP_L – cząstkowa wartość wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia.

2. Cząstkowe wartości wskaźnika EP, o których mowa w ust. 1, określa się zgodnie z poniższymi tabelami:

CZĄSTKOWE WARTOŚCI WSKAŹNIKA EP NA POTRZEBY OGRZEWANIA, WENTYLACJI ORAZ PRZYGOTOWANIA CIEPŁEJ WODY UŻYTKOWEJ

Lp.	Rodzaj budynku	Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji i przygotowania ciepłej wody EP_{H+W} [kWh/(m ² ·rok)]	
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. *)
1	2	3	
1	Budynek mieszkalny:		
	a) jednorodzinny	95	70
	b) wielorodzinny	85	65
2	Budynek zamieszkania zbiorowego	85	75

3	Budynek użyteczności publicznej:		
	a) opieki zdrowotnej	290	190
	b) pozostałe	60	45
4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny	90	70
*) Od 1 stycznia 2019 r. – w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.			

CZĄSTKOWE WARTOŚCI WSKAŹNIKA EP NA POTRZEBY CHŁODZENIA

Lp.	Rodzaj budynku	Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia ΔEP_C [kWh/(m ² ·rok)]*)	
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r.**)
1	2	3	
1	Budynek mieszkalny:		
	a) jednorodzinny	$\Delta EP_C = 10 \cdot A_{f,C} / A_f$	$\Delta EP_C = 5 \cdot A_{f,C} / A_f$
	b) wielorodzinny		
2	Budynek zamieszkania zbiorowego		
3	Budynek użyteczności publicznej:		
	a) opieki zdrowotnej	$\Delta EP_C = 25 \cdot A_{f,C} / A_f$	$\Delta EP_C = 25 \cdot A_{f,C} / A_f$
b) pozostałe			
4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny		

gdzie:

A_f – powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (ogrzewana lub chłodzona), określona zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków [m²],

$A_{f,C}$ – powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (chłodzona), określona zgodnie z ww. przepisami [m²].

*) Jeżeli budynek posiada instalację chłodzenia, w przeciwnym przypadku $\Delta EP_C = 0$ kWh/(m²·rok).

**¹) Od 1 stycznia 2019 r. – w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.

CZĄSTKOWE WARTOŚCI WSKAŹNIKA EP NA POTRZEBY OŚWIETLENIA

Lp.	Rodzaj budynku	Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia ΔEP_L [kWh/(m ² ·rok)] w zależności od czasu działania oświetlenia w ciągu roku t_0 [h/rok] ^{*)}	
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r.** ¹)
1	2	3	
1	Budynek mieszkalny: a) jednorodzinny b) wielorodzinny	$\Delta EP_L = 0$	$\Delta EP_L = 0$
2	Budynek zamieszkania zbiorowego	dla $t_0 < 2500$	dla $t_0 < 2500$
3	Budynek użyteczności publicznej: a) opieki zdrowotnej b) pozostałe	$\Delta EP_L = 50$	$\Delta EP_L = 25$
4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny	dla $t_0 \geq 2500$ $\Delta EP_L = 100$	dla $t_0 \geq 2500$ $\Delta EP_L = 50$
<p>^{*)} Jeżeli w budynku należy uwzględnić oświetlenie wbudowane, w przeciwnym przypadku $\Delta EP_L = 0$ kWh/(m²·rok).</p> <p>^{**¹)} Od 1 stycznia 2019 r. – w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.</p>			

3. W przypadku budynku o różnych funkcjach użytkowych maksymalną wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP oblicza się zgodnie z poniższym wzorem:

$$EP = \sum_i (EP_i \cdot A_{f,i}) / \sum_i A_{f,i}; [\text{kWh}/(\text{m}^2 \cdot \text{rok})],$$

gdzie:

EP_1 – wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP dla części budynku o jednolitej funkcji użytkowej o powierzchni $A_{f,i}$, obliczona zgodnie ze wzorem zawartym w ust. 1,

$A_{f,i}$ – powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (ogrzewana lub chłodzona) dla części budynku o jednolitej funkcji użytkowej, określona zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków.

4. Wymagania określone w § 328 ust. 2 uznaje się za spełnione, jeżeli okna oraz inne przegrody przeszklone i przezroczyste odpowiadają przynajmniej wymaganiom określonym w pkt 2.1.1. załącznika nr 2 do rozporządzenia.”;

- 67) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do projektu;
- 68) załącznik nr 2 otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do projektu;
- 69) załącznik nr 3 otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do projektu;

§ 2. 1. Dla zamierzenia budowlanego, wobec którego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,
- 3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku zamierzenia budowlanego, wobec którego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia została wydana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz dla którego przed dniem 1 stycznia 2020 r.:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,

3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego

– na wniosek inwestora stosuje się paragraf § 12 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu dotychczasowym.

3. W przypadku budynku innego niż budynek mieszkalny wielorodzinny dla którego została wydana decyzja pozwolenia na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r. i dla którego przed dniem wejście w życie niniejszego rozporządzenia dokonano zmiany sposobu użytkowania na budynek mieszkalny wielorodzinny dopuszcza się stosowanie § 55 ust. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

4. Przepisu § 94 rozporządzenia w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się do mieszkań istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku zamierzenia budowlanego, wobec którego przed dniem 1 stycznia 2021 r.:

1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego,

2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę,

3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego

– można stosować Polskie Normy wymienione w pozycji 49 załącznika nr 1 w brzmieniu dotychczasowym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

I BUDOWNICTWA

Załączniki do rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (poz.)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYKAZ POLSKICH NORM POWOŁANYCH W ROZPORZĄDZENIU

Lp.	Miejsce powołania normy	Numer normy (**)	Tytuł normy (zakres powołania)
1	2	3	4
1	§ 53 ust. 2	PN-EN 62305-1:2011	Ochrona odgromowa - Część 1: Zasady ogólne
		PN-EN 62305-2:2008	Ochrona odgromowa - Część 2: Zarządzanie ryzykiem
2	§ 96 ust. 1	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem w budynkach – Część 2: Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach.
		PN-B-02170:2016-12	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-B-02171:2017-06	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
3	§ 98 ust. 2	PN-HD 308 S2:2007	Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych
		PN-HD 60364-4-41:2009	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-41: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed porażeniem elektrycznym
		PN-EN 12464-1:2012	Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy - Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
		PN-HD 60364-1:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 1: Wymagania podstawowe, ustalanie ogólnych charakterystyk, definicje
		PN-HD 60364-4-41:2009	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 4-41: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed porażeniem elektrycznym
		PN-HD 60364-4-42:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-42: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
		PN-HD 60364-4-43:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-43: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed prądem przetężeniowym
		PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji

	niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
PN-HD 60364-4-444:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-444: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed zakłóceniami napięciowymi i zaburzeniami elektromagnetycznymi
PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed obniżeniem napięcia
PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
PN-HD 60364-5-51:2011	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych -- Część 5-51: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Postanowienia ogólne
PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Przewodowanie
PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza
PN-HD 60364-5-534:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 5-53: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Odłączanie izolacyjne, łączenie i sterowanie -- Sekcja 534: Urządzenia do ochrony przed przepięciami
PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
PN-HD 60364-5-54:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 5-54: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Układy uziemiające i przewody ochronne
PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądowórcze
PN-HD 60364-5-559:2010	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 5-55: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Sekcja 559: Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe

		PN-HD 60364-5-56:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 5-56: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Instalacje bezpieczeństwa
		PN-HD 60364-6:2008	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 6: Sprawdzenie
		PN-EN 60445:2010	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, znakowanie i identyfikacja - Identyfikacja zacisków urządzeń i zakończeń przewodów
		PN-EN 60446:2010	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, znakowanie i identyfikacja - Identyfikacja przewodów kolorami albo znakami alfanumerycznymi
4	§ 113 ust. 4	PN-B-01706:1992	Instalacje wodociągowe - Wymagania w projektowaniu (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4.1; 2.4.3-2.4.5; 3.1.1-3.1.3; 3.1.5; 3.1.7; 3.2.2; 3.2.3; 3.3; 4.1; 4.2 i 4.4-4.6)
5	§ 113 ust. 7	PN-EN 1717:2003	Ochrona przed wtórnym zanieczyszczeniem wody w instalacjach wodociągowych i ogólne wymagania dotyczące urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu przez przepływ zwrotny
6	§ 115 ust. 1	PN-B-10720:1998	Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych - Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)
7	§ 116 ust. 3	PN-HD 60364-5-54:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-54: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Układy uziemiające i przewody ochronne
8	§ 120 ust. 4	PN-B-02440:1976	Zabezpieczenie urządzeń ciepłej wody użytkowej - Wymagania (w zakresie pkt 2; 3.1.1; 3.1.2 i 3.2.1-3.2.13)
9	§ 121 ust. 2	PN-B-10720:1998	Wodociągi - Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych - Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)
10	§ 122 ust. 2	PN-EN 12056-1:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 1: Postanowienia ogólne i wymagania (w zakresie pkt 4 i 5)
		PN-EN 12056-2:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 2: Kanalizacja sanitarna - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 12056-3:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 3: Przewody deszczowe - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-7)
		PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 4: Pompownie ścieków - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 12056-5:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 5: Montaż i badania, instrukcje działania, użytkowania i eksploatacji (w zakresie pkt 5-9)
		PN-EN 12109:2003	Wewnętrzne systemy kanalizacji podciśnieniowej

			(w zakresie pkt 5; 7 i 8)
11	§ 124	PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 4: Pompownie ścieków - Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4-6)
		PN-EN 13564-1:2004	Urządzenia przeciwwzalewowe w budynkach - Część 1: Wymagania
12	§ 125 ust. 4	PN-B-01707:1992	Instalacje kanalizacyjne - Wymagania w projektowaniu (w zakresie pkt 4.2.2 z wyjątkiem odwołania do pkt 3.5)
13	§ 131	PN-B-94340:1991	Zsyp na odpady
14	§ 133 ust. 3	PN-B-02413:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu otwartego - Wymagania
		PN-B-02414:1999	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami w zbiorczych przeponowymi - Wymagania
		PN-B-02415:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie wodnych zamkniętych systemów ciepłowniczych - Wymagania
		PN-B-02416:1991	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych - Wymagania
15	§ 133 ust. 4	PN-C-04607:1993	Woda w instalacjach ogrzewania - Wymagania i badania dotyczące jakości wody
16	§ 134 ust. 1	PN-EN ISO 6946:2008	Komponenty budowlane i elementy budynku - Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła - Metoda obliczania
		PN-EN ISO 10077-1:2007 PN-EN ISO 10077-1:2007/AC:2010	Cieplne właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 1: Postanowienia ogólne
		PN-EN ISO 10077-2:2012	Cieplne właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 2: Metoda komputerowa dla ram
		PN-EN ISO 10211:2008	Mostki cieplne w budynkach - Strumienie ciepła i temperatury powierzchni - Obliczenia szczegółowe
		PN-EN 12831:2006	Instalacje ogrzewcze w budynkach - Metoda obliczania projektowego obciążenia cieplnego
		PN-EN ISO 13370:2008	Cieplne właściwości użytkowe budynków - Przenoszenie ciepła przez grunt - Metody obliczania
		PN-EN ISO 13789:2008	Cieplne właściwości użytkowe budynków - Współczynniki wymiany ciepła przez przenikanie i wentylację - Metoda obliczania
		PN-EN ISO 14683:2008	Mostki cieplne w budynkach - Liniowy współczynnik przenikania ciepła - Metody uproszczone i wartości orientacyjne
17	§ 134 ust. 2	PN-B-02403:1982	Ogrzewnictwo - Temperatuty obliczeniowe zewnętrzne

18	§ 135 ust. 4	PN-B-02421:2000	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń - Wymagania i badania odbiorcze (w zakresie pkt 2.1; 2.2; 2.3.1; 2.4.1-2.4.4 i 2.5.1-2.5.6)
19	§ 136 ust. 2	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.3-2.1.6 i 2.1.8-2.1.10)
20	§ 136 ust. 2a	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.3-2.1.5; 2.1.6.2 i 2.1.9-2.1.10)
21	§ 136 ust. 3	PN-B-02411:1987	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwo stałe - Wymagania (w zakresie pkt 2.2.2-2.2.8 i 2.2.10-2.2.16)
22	§ 137 ust. 9	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń - Wymagania
23	§ 140 ust. 1	PN-B-10425:1989	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - Wymagania techniczne i badania przy odbiorze
24	§ 142 ust. 2	PN-B-10425:1989	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - Wymagania techniczne i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 3.3.2)
25	§ 143 ust. 1	PN-EN 1990 ^{*)} : PN-EN 1991 ^{*)} :	Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje
26	§ 147 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
27	§ 147 ust. 3	PN-B-03421:1978	Wentylacja i klimatyzacja - Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
28	§ 149 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.2-2.1.4; 3.1 i 4.1)
29	§ 149 ust. 4	PN-B-03421:1978	Wentylacja i klimatyzacja - Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
30	§ 153 ust. 2	PN-EN 1507:2007	Wentylacja budynków - Przewody wentylacyjne z blachy o przekroju prostokątnym - Wymagania dotyczące wytrzymałości i szczelności
		PN-EN 12237:2005	Wentylacja budynków - Sieć przewodów - Wytrzymałość i szczelność przewodów z blachy o przekroju kołowym
31	§ 153 ust. 5	PN-EN 12097:2007	Wentylacja budynków - Sieć przewodów - Wymagania dotyczące elementów składowych sieci przewodów ułatwiających konserwację sieci przewodów
32	§ 154 ust. 6	PN-EN 779:2005	Przeciwpyłowe filtry powietrza do wentylacji ogólnej - Określanie parametrów filtracyjnych (w zakresie rozdziału 4)

33	§ 155 ust. 4	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (w zakresie pkt 2.1.5)
34	§ 157 ust. 2	PN-C-04753:2011	Gaz ziemny - Jakość gazu dostarczanego odbiorcom z sieci dystrybucyjnej (w zakresie rozdziału 2)
		PN-C-96008:1998	Przetwory naftowe - Gazy węglowodorowe - Gazy skroplone C3-C4 (w zakresie rozdziału 3)
35	§ 163 ust. 1a	PN-EN 1775:2009	Dostawa gazu - Przewody gazowe dla budynków - Maksymalne ciśnienie robocze równe 5 bar lub mniejsze - Zalecenia funkcjonalne (w zakresie pkt 4.2)
36	§ 163 ust. 2	PN-EN 10208-1:2000	Rury stalowe przewodowe dla mediów palnych - Rury o klasie wymagań A
37	§ 163 ust. 4	PN-EN 1775:2009	Dostawa gazu - Przewody gazowe dla budynków - Maksymalne ciśnienie robocze równe 5 bar lub mniejsze - Zalecenia funkcjonalne (w zakresie pkt 4.2)
38	§ 166 ust. 1	PN-EN 1359:2004	Gazomierze - Gazomierze miechowe
39	§ 170 ust. 1	PN-B-03430:1983 PN-B-03430:1983/Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej - Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
40	§ 176 ust. 1	PN-B-02431-1:1999	Ogrzewnictwo - Kotłownie wbudowane na paliwa gazowe o gęstości względnej mniejszej niż 1 - Wymagania (w zakresie pkt 2.2 z wyłączeniem 2.2.1.4; 2.2.1.8; 2.2.2.4 i 2.2.2.5 oraz pkt 2.3 z wyłączeniem 2.3.8.1; 2.3.8.2; 2.3.9 i 2.3.14)
41	§ 180	PN-HD 308 S2:2007	Identyfikacja żył w kablach i przewodach oraz w przewodach sznurowych
		PN-HD 60364-4-41:2009	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-41: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed porażeniem elektrycznym
		PN-ISO 7010	Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
		PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
		PN-E-05010:1991	Zakresy napięciowe instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych
		PN-E-05115:2002	Instalacje elektroenergetyczne prądu przemiennego o napięciu wyższym od 1 kV
		PN-E-08501:1988	Urządzenia elektryczne - Tablice i znaki bezpieczeństwa

PN-EN 12464-1:2012	Światło i oświetlenie - Oświetlenie miejsc pracy - Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
PN-EN 50160:2010 PN-EN 50160:2010/A1:2015-02	Parametry napięcia zasilającego w publicznych sieciach elektroenergetycznych
PN-EN 50310:2012	Stosowanie połączeń wyrównawczych i uziemiających w budynkach z zainstalowanym sprzętem informatycznym
PN-HD 60364-1:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 1: Wymagania podstawowe, ustalanie ogólnych charakterystyk, definicje
PN-HD 60364-4-41:2009	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 4-41: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed porażeniem elektrycznym
PN-HD 60364-4-42:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-42: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
PN-HD 60364-4-43:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-43: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
PN-HD 60364-4-444:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 4-444: Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa -- Ochrona przed zakłóceniami napięciowymi i zaburzeniami elektromagnetycznymi
PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed obniżeniem napięcia
PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo - Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych - Ochrona przeciwpożarowa
PN-HD 60364-5-51:2011	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych --

	Część 5-51: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Postanowienia ogólne
PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Przewodowanie
PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza
PN-HD 60364-5-534:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia -- Część 5-53: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego -- Odłączanie izolacyjne, łączenie i sterowanie -- Sekcja 534: Urządzenia do ochrony przed przepięciami
PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Aparatura rozdzielcza i sterownicza - Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
PN-HD 60364-5-54:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-54: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Układy uziemiające i przewody ochronne
PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Niskonapięciowe zespoły prądowórcze
PN-HD 60364-5-559:2010	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 5-55: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Inne wyposażenie - Sekcja 559: Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
PN-IEC 60364-5-56:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-56: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Instalacje bezpieczeństwa
PN-HD 60364-6:2008	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 6: Sprawdzanie
PN-HD 60364-7-701:2010 PN-HD 60364-7-701:2010/AC:2012	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 7-701: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Pomieszczenia wyposażone w wannę lub prysznic
PN-IEC 60364-7-702:1999 PN-IEC 60364-7-702:1999/Apl:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Baseny pływackie i inne
PN-HD 60364-7-703:2007	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 7-703: Wymagania dotyczące specjalnych

		instalacji lub lokalizacji - Pomieszczenia i kabiny zawierające ogrzewacze sauny
	PN-HD 60364-7-704:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 7-704: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje na terenie budowy i rozbiórki
	PN-IEC 60364-7-705:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje elektryczne w gospodarstwach rolniczych i ogrodniczych
	PN-IEC 60364-7-706:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Przestrzenie ograniczone powierzchniami przewodzącymi
	PN-IEC 60364-7-714:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetlenia zewnętrznego
	PN-HD 60364-7-715:2006	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 7-715: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Instalacje oświetleniowe o bardzo niskim napięciu
	PN-HD 60364-7-740:2009	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Część 7-740: Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji - Tymczasowe instalacje elektryczne obiektów, urządzeń rozrywkowych i straganów na terenie targów, wesołych miasteczek i cyrków
	PN-EN 60445:2010	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, znakowanie i identyfikacja - Identyfikacja zacisków urządzeń i zakończeń przewodów
	PN-EN 60446:2010	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, znakowanie i identyfikacja - Identyfikacja przewodów kolorami albo znakami alfanumerycznymi
	PN-EN 60529:2003	Stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy (kod IP)
	PN-EN 61140:2005 PN-EN 61140:2005/A1:2008	Ochrona przed porażeniem prądem elektrycznym - Wspólne aspekty instalacji i urządzeń
	PN-EN 61293:2000	Znakowanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi dotyczącymi zasilania elektrycznego - Wymagania bezpieczeństwa
42	§ 181	PN-EN 1838:2005
		Zastosowania oświetlenia - Oświetlenie awaryjne

	ust. 7		
		PN-EN 50172:2005	Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego
		PN-IEC 60364-5-56:2010	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-56: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Instalacje bezpieczeństwa
43	§ 184 ust. 2	PN-HD 60364-5-54:2011	Instalacje elektryczne niskiego napięcia - Część 5-54: Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Układy uziemiające i przewody ochronne
44	§ 184 ust. 3	PN-EN 62305-1:2011	Ochrona odgromowa - Część 1: Zasady ogólne
		PN-EN 62305-2:2008	Ochrona odgromowa - Część 2: Zarządzanie ryzykiem
		PN-EN 62305-3:2011	Ochrona odgromowa - Część 3: Uszkodzenia fizyczne obiektów i zagrożenie życia
		PN-EN 62305-4:2011	Ochrona odgromowa - Część 4: Urządzenia elektryczne i elektroniczne w obiektach
		PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa - Ochrona przed przepięciami - Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
45	§ 186 ust. 2	PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych - Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego - Przewodowanie
46	§ 187 ust. 3	PN-EN 1363-1:2012	Badania odporności ogniowej - Część 1: Wymagania ogólne
47	§ 187 ust. 5	PN-EN 50200:2003	Metoda badania palności cienkich przewodów i kabli bez ochrony specjalnej stosowanych w obwodach zabezpieczających
47a	§ 192b	PN-EN 50174-2:2010 PN-EN 50174-2:2010/A1:2011 PN-EN 50174-2:2010/AC:2014-10 PN-EN 50174-2:2010/A2:2015-02 PN-EN 50174-2:2010/Ap1:2016-12	Technika Informatyczna - Instalacje okablowania - Część 2: Planowanie i wykonywanie instalacji wewnątrz budynków
48	§ 196 ust. 2 i 3	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach

		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
49	§ 204 ust. 4	PN-EN 1990*): PN-EN 1991*): PN-EN 1992*): PN-EN 1993*): PN-EN 1994*): PN-EN 1995*): PN-EN 1996*): PN-EN 1997*): PN-EN 1999*):	Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje Eurokod 2: Projektowanie konstrukcji z betonu Eurokod 3: Projektowanie konstrukcji stalowych Eurokod 4: Projektowanie konstrukcji stalowo-betonowych Eurokod 5: Projektowanie konstrukcji drewnianych Eurokod 6: Projektowanie konstrukcji murowych Eurokod 7: Projektowanie geotechniczne Eurokod 9: Projektowanie konstrukcji aluminiowych (wszystkie części norm)
50	§ 208 § 208a	PN-EN 81-58:2005 PN-EN 1021-1:2007 PN-EN 1021-2:2007 PN-EN 1991-1-2:2006 PN-EN 1991-1-2:2006/Ap1:2010 PN-EN 1991-1-2:2006/Ap2:2014-12 PN-EN 1991-1-2:2006/AC:2013-07 1991-1-2:2006/AC:2009 PN-B-02852:2001 PN-B-02855:1988	Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów - Badania i próby - Część 58: Próba odporności ogniowej drzwi przystankowych Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych - Część 1: Źródło zapłonu: tłący się papieros Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych - Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalki Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje - Część 1-2: Oddziaływania ogólne - Oddziaływania na konstrukcje w warunkach pożaru Ochrona przeciwpożarowa budynków - Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru (w zakresie części dotyczącej gęstości obciążenia ogniowego - pkt 2) Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów

		PN-B-02867:2013-06	Ochrona przeciwpożarowa budynków -- Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany zewnętrzne od strony zewnętrznej oraz zasady klasyfikacji
		PN-EN ISO 6940: 2005	Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
		PN-EN ISO 6941: 2005	Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach
		PN-EN 13501-1	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
		PN-EN 13501-2	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej, z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej
		PN-EN 13501-3	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 3: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej wyrobów i elementów stosowanych w instalacjach użytkowych w budynkach: ognioodpornych przewodów wentylacyjnych i przeciwpożarowych klap odcinających
		PN-EN 13501-4	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 4: Klasyfikacja na podstawie wyników badań odporności ogniowej elementów systemów kontroli rozprzestrzeniania dymu
		PN-EN 13501-5	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 5: Klasyfikacja na podstawie wyników badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
51	§ 253 ust. 1	PN-EN 81-72:2005	Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów - Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i towarowych - Część 72: Dźwigi dla straży pożarnej
52	§ 258 ust. 1a	PN-EN ISO 6940:2005	Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Wyznaczanie zapalności pionowo umieszczonych próbek
		PN-EN ISO 6941:2005	Wyroby włókiennicze - Zachowanie się podczas palenia - Pomiar właściwości rozprzestrzeniania się płomienia na pionowo umieszczonych próbkach

53	§ 261 pkt 1	PN-EN 1021-2:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych - Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalki
		PN-EN 1021-1:2007	Meble - Ocena zapalności mebli tapicerowanych - Część 1: Źródło zapłonu: tłący się papieros
		PN-B-02855:1988	Ochrona przeciwpożarowa budynków - Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
54	§ 266 ust. 2	PN-B-02870:1993	Badania ogniowe - Małe kominy - Badania w podwyższonych temperaturach
55	§ 287 pkt 4		
		PN-N-01256-5:1998	Znaki bezpieczeństwa - Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
		PN-ISO 7010	Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
56	§ 287 pkt 6	patrz: Polskie Normy powołane w § 180	
57	§ 288 pkt 5		
		PN-N-01256-5:1998	Znaki bezpieczeństwa - Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
		PN-ISO 7010	Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
58	§ 288 pkt 7	patrz: Polskie Normy powołane w § 180	
59	§ 298 ust. 1	PN-EN 1990 ¹⁾ : PN-EN 1991 ¹⁾ :	Eurokod: Podstawy projektowania konstrukcji Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje
60	§ 305 ust. 2	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną - Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń - Wymagania
61	§ 323 ust. 2	PN-B-02151-4:2015-06	Akustyka budowlana -- Ochrona przed hałasem w budynkach -- Część 4: Wymagania dotyczące warunków pogłosowych i zrozumiałości mowy w pomieszczeniach oraz wytyczne prowadzenia

			badan
61	§ 324	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02170:2016-12	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
62	§ 325 ust. 1	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02170:2016-12	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
63	§ 325 ust. 2	PN-B-02151-3:2015-10	Akustyka budowlana -- Ochrona przed hałasem w budynkach -- Część 3: Wymagania dotyczące izolacyjności akustycznej przegród w budynkach i elementów budowlanych
64	§ 326 ust. 1	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02156:1987	Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
65	§ 326 ust. 2	PN-EN ISO 140-4:2000	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary terenowe izolacyjności od dźwięków powietrznych między pomieszczeniami
		PN-EN ISO 140-5:1999	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary terenowe izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych ściany zewnętrznej i jej elementów
		PN-EN ISO 140-6:1999	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków uderzeniowych stropów
		PN-EN ISO 140-7:2000	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary terenowe izolacyjności od dźwięków uderzeniowych stropów

		PN-EN ISO 140-8:1999	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary laboratoryjne tłumienia dźwięków uderzeniowych przez podłogi na masywnym stropie wzorcowym
		PN-EN ISO 10848-2:2007	Akustyka - Pomiary laboratoryjne przenoszenia bocznego dźwięków powietrznych i uderzeniowych pomiędzy przylegającymi komorami -- Część 2: Dotyczy lekkich elementów w przypadku małego wpływu złącza
		PN-EN 20140-3:1999 PN-EN 20140-3:1999/A1:2007	Akustyka - Pomiar izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych elementów budowlanych
		PN-EN ISO 10848-2:2007	Akustyka -- Pomiary laboratoryjne przenoszenia bocznego dźwięków powietrznych i uderzeniowych pomiędzy przylegającymi komorami -- Część 2: Dotyczy lekkich elementów w przypadku małego wpływu złącza
		PN-EN 20140-10:1994	Akustyka - Pomiary izolacyjności akustycznej w budynkach i izolacyjności akustycznej elementów budowlanych - Pomiary laboratoryjne izolacyjności od dźwięków powietrznych małych elementów budowlanych
66	§ 326 ust. 3	PN-B-02151-3:2015-10	Akustyka budowlana -- Ochrona przed hałasem w budynkach -- Część 3: Wymagania dotyczące izolacyjności akustycznej przegród w budynkach i elementów budowlanych
67	§ 326 ust. 4	PN-B-02151-02:1987 PN-B-02151-02:1987/Ap1:2015-05	Akustyka budowlana - Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach - Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02156:1987	Akustyka budowlana - Metody pomiaru dźwięku A w budynkach
		PN-B-02171:1988	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
68	§ 326 ust. 5	PN-EN ISO 354:2005	Akustyka - Pomiar pochłaniania dźwięku w komorze pogłosowej
69	Załącznik nr 2 pkt 1.1. i 1.4.	PN-EN ISO 6946:2008	Komponenty budowlane i elementy budynku - Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła - Metoda obliczania
		PN-EN ISO 13370:2008	Ciepłe właściwości użytkowe budynków - Przenoszenie ciepła przez grunt - Metody obliczania
70	Załącznik	PN-EN ISO 13788:2013-05	Cieplno-wilgotnościowe właściwości komponentów

	nr 2 pkt 2.2.1., 2.2.2., 2.2.3. ppkt 1 i pkt 2.2.4.		budowlanych i elementów budynku - Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowej - Metody obliczania
71	Załącznik nr 2 pkt 2.2.3. ppkt 2	PN-EN ISO 10211:2008	Mostki cieplne w budynkach - Strumienie ciepła i temperatury powierzchni - Obliczenia szczegółowe
72	Załącznik nr 2 pkt 2.3.2.	PN-EN 12207:2001	Okna i drzwi - Przepuszczalności powietrza - Klasyfikacja
73	Załącznik nr 2 pkt 2.3.4.	PN-EN 13829:2002	Właściwości cieplne budynków - Określanie przepuszczalności powietrznej budynków - Metoda pomiaru ciśnieniowego z użyciem wentylatora
74	Załącznik nr 3	PN-ENV 1187:2004 PN-ENV 1187:2004/A1:2007	Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
		PN-EN 13501-1+A1	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków -- Część 1: Klasyfikacja na podstawie wyników badań reakcji na ogień
<p>*) Polskie Normy projektowania wprowadzające europejskie normy projektowania konstrukcji - Eurokody, zatwierdzone i opublikowane w języku polskim, są stosowane do projektowania konstrukcji, jeżeli obejmują one wszystkie niezbędne aspekty związane z zaprojektowaniem tej konstrukcji (stanowią kompletny zestaw norm umożliwiający projektowanie). Projektowanie każdego rodzaju konstrukcji wymaga stosowania PN-EN 1990 i PN-EN 1991.</p> <p>***) W przypadku gdy przywołano niedatowaną Polską Normę, należy stosować najnowszą opublikowaną w języku polskim normę.</p>			

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WYMAGANIA IZOLACYJNOŚCI CIEPLNEJ I INNE WYMAGANIA ZWIĄZANE Z OSZCZĘDNOŚCIĄ ENERGII

1. Izolacyjność cieplna przegród

1.1. Wartości współczynnika przenikania ciepła U_C ścian, dachów, stropów i stropodachów dla wszystkich rodzajów budynków, uwzględniające poprawki ze względu na pustki powietrzne w warstwie izolacji, łączniki mechaniczne przechodzące przez warstwę izolacyjną oraz opady na dach o odwróconym układzie warstw, obliczone zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi obliczania oporu cieplnego i współczynnika przenikania ciepła oraz przenoszenia ciepła przez grunt, nie mogą być większe niż wartości $U_{C(max)}$ określone w poniższej tabeli:

Lp.	Rodzaj przegrody i temperatura w pomieszczeniu	Współczynnik przenikania ciepła $U_{C(max)}$ [W/(m ² · K)]	
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. ^{*)}
1	2	3	
	Ściany zewnętrzne:		
	a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$	0,23	0,20
	b) przy $8^\circ\text{C} \leq t_i < 16^\circ\text{C}$	0,45	0,45
	c) przy $t_i < 8^\circ\text{C}$	0,90	0,90
2	Ściany wewnętrzne:		
	a) przy $\Delta t_i \geq 8^\circ\text{C}$ oraz oddzielające pomieszczenia ogrzewane od klatek schodowych i korytarzy	1,00	1,00
	b) przy $\Delta t_i < 8^\circ\text{C}$	bez wymagań	bez wymagań
	c) oddzielające pomieszczenie ogrzewane od nieogrzewanego	0,30	0,30
3	Ściany przyległe do szczelin dylatacyjnych o szerokości:		
	a) do 5 cm, trwale zamkniętych i wypełnionych izolacją cieplną na głębokości co najmniej 20 cm	1,00	1,00
	b) powyżej 5 cm, niezależnie od przyjętego sposobu zamknięcia i zaizolowania szczeliny	0,70	0,70
4	Ściany nieogrzewanych kondygnacji podziemnych	bez wymagań	bez wymagań
5	Dachy, stropodachy i stropy pod nieogrzewanymi poddaszami lub nad przejazdami:		

	a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$ b) przy $8^\circ\text{C} \leq t_i < 16^\circ\text{C}$ c) przy $t_i < 8^\circ\text{C}$	0,18 0,30 0,70	0,15 0,30 0,70
6	Podłogi na gruncie: a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$ b) przy $8^\circ\text{C} \leq t_i < 16^\circ\text{C}$ c) przy $t_i < 8^\circ\text{C}$	0,30 1,20 1,50	0,30 1,20 1,50
7	Stropy nad pomieszczeniami nieogrzewanymi i zamkniętymi przestrzeniami podpodłogowymi: a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$ b) przy $8^\circ\text{C} \leq t_i < 16^\circ\text{C}$ c) przy $t_i < 8^\circ\text{C}$	0,25 0,30 1,00	0,25 0,30 1,00
8	Stropy nad ogrzewanymi pomieszczeniami podziemnymi i stropy międzykondygnacyjne: a) przy $\Delta t_i \geq 8^\circ\text{C}$ b) przy $\Delta t_i < 8^\circ\text{C}$ c) oddzielające pomieszczenie ogrzewane od nieogrzewanego	1,00 bez wymagań 0,25	1,00 bez wymagań 0,25
<p>Pomieszczenie ogrzewane - pomieszczenie, w którym na skutek działania systemu ogrzewania lub w wyniku bilansu strat i zysków ciepła utrzymywana jest temperatura, której wartość została określona w § 134 ust. 2 rozporządzenia.</p> <p>t_i - Temperatura pomieszczenia ogrzewanego zgodnie z § 134 ust. 2 rozporządzenia.</p> <p>¹⁾ Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.</p>			

1.2. Wartości współczynnika przenikania ciepła U okien, drzwi balkonowych, drzwi zewnętrznych i powierzchni przezroczystych nieotwieralnych, dla wszystkich rodzajów budynków, nie mogą być większe niż wartości $U_{(\max)}$ określone w poniższej tabeli:

Lp.	Okna, drzwi balkonowe i drzwi zewnętrzne	Współczynnik przenikania ciepła $U_{(\max)}$ [W/(m ² · K)]	
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. ¹⁾
1	2	3	
1	Okna (z wyjątkiem okien połaciowych), drzwi		

	balkonowe i powierzchnie przezroczyste nieotwieralne: a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$ b) przy $t_i < 16^\circ\text{C}$	1,1 1,6	0,9 1,4
2	Okna połaciowe: a) przy $t_i \geq 16^\circ\text{C}$ b) przy $t_i < 16^\circ\text{C}$	1,3 1,6	1,1 1,4
3	Okna w ścianach wewnętrznych: a) przy $\Delta t_i \geq 8^\circ\text{C}$ b) przy $\Delta t_i < 8^\circ\text{C}$ c) oddzielające pomieszczenie ogrzewane od nieogrzewanego	1,3 bez wymagań 1,3	1,1 bez wymagań 1,1
4	Drzwi w przegrodach zewnętrznych lub w przegrodach między pomieszczeniami ogrzewanymi i nieogrzewanymi	1,5	1,3
5	Okna i drzwi zewnętrzne w przegrodach zewnętrznych pomieszczeń nieogrzewanych	bez wymagań	bez wymagań
<p>Pomieszczenie ogrzewane - pomieszczenie, w którym na skutek działania systemu ogrzewania lub w wyniku bilansu strat i zysków ciepła utrzymywana jest temperatura, której wartość została określona w § 134 ust. 2 rozporządzenia.</p> <p>t_i - Temperatura pomieszczenia ogrzewanego zgodnie z § 134 ust. 2 rozporządzenia.</p> <p>¹⁾ Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.</p>			

- 1.3. Dopuszcza się dla budynku produkcyjnego, magazynowego i gospodarczego większe wartości współczynnika U niż $U_{C(\max)}$ oraz $U_{(\max)}$ określone w pkt 1.1. i 1.2., jeżeli uzasadnia to rachunek efektywności ekonomicznej inwestycji, obejmujący koszty budowy i eksploatacji budynku.
- 1.4. W budynku mieszkalnym, zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej, produkcyjnym, magazynowym i gospodarczym podłoga na gruncie w ogrzewanym pomieszczeniu powinna mieć izolację cieplną obwodową z materiału izolacyjnego w postaci warstwy o oporze cieplnym co najmniej $2,0 \text{ (m}^2 \cdot \text{K) / W}$, przy czym opór cieplny warstw podłogowych oblicza się zgodnie z Polskimi Normami, o których mowa w pkt 1.1.
- 1.5. Izolacja cieplna przewodów rozdzielczych i komponentów w instalacjach centralnego ogrzewania, ciepłej wody użytkowej (w tym przewodów cyrkulacyjnych), instalacji chłodu i ogrzewania powietrznego powinna spełniać następujące wymagania minimalne określone w poniższej tabeli:

Lp.	Rodzaj przewodu lub komponentu	Minimalna grubość izolacji cieplnej (materiał o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda = 0,035[\text{W}/(\text{m} \cdot \text{K})]^{1)}$)
1	2	3

1	Średnica wewnętrzna do 22 mm	20 mm
2	Średnica wewnętrzna od 22 do 35 mm	30 mm
3	Średnica wewnętrzna od 35 do 100 mm	równa średnicy wewnętrznej rury
4	Średnica wewnętrzna ponad 100 mm	100 mm
5	Przewody i armatura wg lp. 1-4 przechodzące przez ściany lub stropy, skrzyżowania przewodów	50% wymagań z lp. 1-4
6	Przewody ogrzewań centralnych, przewody wody ciepłej i cyrkulacji instalacji ciepłej wody użytkowej wg lp. 1-4, ułożone w komponentach budowlanych między ogrzewanymi pomieszczeniami różnych użytkowników	50% wymagań z lp. 1-4
7	Przewody wg lp. 6 ułożone w podłodze	6 mm
8	Przewody ogrzewania powietrznego (ułożone w części ogrzewanej budynku)	40 mm
9	Przewody ogrzewania powietrznego (ułożone w części nieogrzewanej budynku)	80 mm
10	Przewody instalacji wody lodowej prowadzone wewnątrz budynku ²⁾	50% wymagań z lp. 1-4
11	Przewody instalacji wody lodowej prowadzone na zewnątrz budynku ²⁾	100% wymagań z lp. 1-4
<p>Uwaga:</p> <p>¹⁾ Przy zastosowaniu materiału izolacyjnego o innym współczynniku przewodzenia ciepła niż podany w tabeli - należy skorygować grubość warstwy izolacyjnej.</p> <p>²⁾ Izolacja cieplna wykonana jako powietrznoszczelna.</p>		

2. Inne wymagania związane z oszczędnością energii

2.1. Okna

2.1.1. We wszystkich rodzajach budynków współczynnik przepuszczalności energii całkowitej promieniowania słonecznego okien oraz przegród szklanych i przezroczystych g liczony według wzoru:

$$g = f_c \cdot g_n$$

gdzie:

g_n - współczynnik całkowitej przepuszczalności energii promieniowania słonecznego dla typu oszklenia,

f_c - współczynnik redukcji promieniowania ze względu na zastosowane urządzenia przeciwsłoneczne, w okresie letnim nie może być większy niż 0,35.

2.1.2. Wartości współczynnika całkowitej przepuszczalności energii promieniowania słonecznego dla typu oszklenia g_n należy przyjmować na podstawie deklaracji właściwości użytkowych okna. W przypadku braku danych wartość g_n określa poniższa tabela:

Lp.	Typ oszklenia	Współczynnik całkowitej przepuszczalności energii promieniowania słonecznego g_n
1	2	3
1	Pojedynczo szklone	0,85
2	Podwójnie szklone	0,75
3	Podwójnie szklone z powłoką selektywną	0,67
4	Potrójnie szklone	0,7
5	Potrójnie szklone z powłoką selektywną	0,5
6	Okna podwójne	0,75

2.1.3. Wartości współczynnika redukcji promieniowania ze względu na zastosowane urządzenia przeciwsłoneczne f_c określa poniższa tabela:

Lp.	Typ zasłon	Właściwości optyczne		Współczynnik redukcji promieniowania f_c	
		współczynnik absorpcji	współczynnik przepuszczalności	osłona wewnętrzna	osłona zewnętrzna
1	2	3	4	5	6
1	Białe żaluzje o lamelach nastawnych	0,1	0,05	0,25	0,10
			0,1	0,30	0,15
			0,3	0,45	0,35
2	Zasłony białe	0,1	0,5	0,65	0,55
			0,7	0,80	0,75
			0,9	0,95	0,95
3	Zasłony kolorowe	0,3	0,1	0,42	0,17
			0,3	0,57	0,37
			0,5	0,77	0,57
4	Zasłony z powłoką aluminiową	0,2	0,05	0,20	0,08

- 2.1.4. Pkt 2.1.1. nie stosuje się w odniesieniu do powierzchni pionowych oraz powierzchni nachylonych więcej niż 60 stopni do poziomu, skierowanych w kierunkach od północno-zachodniego do północno-wschodniego (kierunek północny +/- 45 stopni), okien chronionych przed promieniowaniem słonecznym elementem zacieniającym, spełniającym wymagania, o których mowa w pkt 2.1.1., oraz do okien o powierzchni mniejszej niż 0,5 m².
- 2.2. Warunki spełnienia wymagań dotyczących powierzchniowej kondensacji pary wodnej
- 2.2.1. W celu zachowania warunku, o którym mowa w § 321 ust. 1 rozporządzenia, w odniesieniu do przegród zewnętrznych budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej, produkcyjnych, magazynowych i gospodarczych rozwiązania przegród zewnętrznych i ich węzłów konstrukcyjnych powinny charakteryzować się współczynnikiem temperaturowym f_{Rsi} o wartości nie mniejszej niż wymagana wartość krytyczna, obliczona zgodnie z Polską Normą dotyczącą metody obliczania temperatury powierzchni wewnętrznej koniecznej do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacji międzywarstwowej.
- 2.2.2. Wymaganą wartość krytyczną współczynnika temperaturowego f_{Rsi} w pomieszczeniach ogrzewanych do temperatury co najmniej 20°C w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej należy określać według rozdziału 5 Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1., przy założeniu, że średnia miesięczna wartość wilgotności względnej powietrza wewnętrznego jest równa $\phi = 50\%$, przy czym dopuszcza się przyjmowanie wymaganej wartości tego współczynnika równej 0,72.
- 2.2.3. Wartość współczynnika temperaturowego charakteryzującego zastosowane rozwiązanie konstrukcyjno-materiałowe należy obliczać:
- 1) dla przegrody - według Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1.;
 - 2) dla mostków cieplnych przy zastosowaniu przestrzennego modelu przegrody - według Polskiej Normy dotyczącej obliczania strumieni cieplnych i temperatury powierzchni.
- 2.2.4. Sprawdzenie warunku, o którym mowa w § 321 ust. 1 i 2 rozporządzenia, należy przeprowadzać według rozdziału 5 i 6 Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1.
- 2.2.5. Dopuszcza się kondensację pary wodnej, o której mowa w § 321 ust. 2 rozporządzenia, wewnątrz przegrody w okresie zimowym, o ile struktura przegrody umożliwi wyparowanie kondensatu w okresie letnim i nie nastąpi przy tym degradacja materiałów budowlanych przegrody na skutek tej kondensacji.
- 2.3. Szczelność na przenikanie powietrza
- 2.3.1. W budynku mieszkalnym, zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej i produkcyjnym przegrody zewnętrzne nieprzezrocyste, złącza między przegrodami i częściami przegród (między innymi połączenie stropodachów lub dachów ze ścianami zewnętrznymi), przejścia elementów instalacji (takie jak kanały instalacji wentylacyjnej i spalinowej przez przegrody zewnętrzne) oraz połączenia okien z ościeżami należy projektować i wykonywać pod kątem osiągnięcia ich całkowitej szczelności na przenikanie powietrza.
- 2.3.2. W budynkach niskich, średniowysokich i wysokich przepuszczalność powietrza dla okien i drzwi balkonowych przy ciśnieniu równym 100 Pa wynosi nie więcej niż 2,25 m³/(m · h) w odniesieniu do długości linii stykowej lub 9 m³/(m² · h) w odniesieniu do pola powierzchni, co odpowiada klasie 3 Polskiej Normy dotyczącej przepuszczalności powietrza okien i drzwi. Dla okien i drzwi balkonowych w budynkach wysokościowych przepuszczalność powietrza przy ciśnieniu równym 100 Pa wynosi nie więcej niż 0,75 m³/(m · h) w odniesieniu do długości linii stykowej lub 3 m³/(m² · h) w odniesieniu do pola powierzchni, co odpowiada klasie 4 Polskiej Normy dotyczącej przepuszczalności powietrza okien i drzwi.
- 2.3.3. Zalecana szczelność powietrzna budynków wynosi:
- 1) w budynkach z wentylacją grawitacyjną lub wentylacją hybrydową - $n_{50} < 3,0$ 1/h;
 - 2) w budynkach z wentylacją mechaniczną lub klimatyzacją - $n_{50} < 1,5$ 1/h.
- 2.3.4. Zalecane jest, by po zakończeniu budowy budynek mieszkalny, zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej i produkcyjny został poddany próbie szczelności przeprowadzonej zgodnie z Polską Normą dotyczącą określania przepuszczalności powietrznej budynków w celu uzyskania zalecanej szczelności budynków określonej w pkt 2.3.3.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

STOSOWANE W ROZPORZĄDZENIU OKREŚLENIA DOTYCZĄCE PALNOŚCI I ROZPRZESTRZENIANIA OGNIĄ ORAZ ODPOWIADAJĄCE IM KLASY REAKCJI NA OGIEŃ ORAZ KLASY ODPORNOŚCI DACHÓW NA OGIEŃ ZEWNĘTRZNY

1. Palność wyrobów budowlanych

1.1. Stosowanym w rozporządzeniu określeniom: niepalny, niezapalny, trudno zapalny, łatwo zapalny, niekapiący, samogasnący, intensywnie dymiący (z wyłączeniem posadzek - w tym wykładzin podłogowych) odpowiadają klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków – Część 1: klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień”, zwaną dalej „Polską Normą PN-EN 13501-1”, podane w kolumnie 2 tabeli 1.

Tabela 1

Określenia dotyczące palności stosowane w rozporządzeniu		Klasy reakcji na ogień zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1
Niepalne		A1; A2-s1, d0; A2-s2, d0; A2-s3, d0;
		A2-s1, d1; A2-s2, d1; A2-s3, d1; A2-s1, d2; A2-s2, d2; A2-s3, d2;
	niezapalne	B-s1, d0; B-s2, d0; B-s3, d0; B-s1, d1; B-s2, d1; B-s3, d1; B-s1, d2; B-s2, d2; B-s3, d2;
Palne	trudno zapalne	C-s1, d0; C-s2, d0; C-s3, d0; C-s1, d1; C-s2, d1; C-s3, d1; C-s1, d2; C-s2, d2; C-s3, d2; D-s1, d0; D-s1, d1; D-s1, d2;
	łatwo zapalne	D-s2, d0; D-s3, d0; D-s2, d1; D-s3, d1; D-s2, d2; D-s3, d2; E-d2; E; F
Niekapiące		A1; A2-s1, d0; A2-s2, d0; A2-s3, d0; B-s1, d0; B-s2, d0; B-s3, d0; C-s1, d0; C-s2, d0; C-s3, d0; D-s1, d0; D-s2, d0; D-s3, d0;
Samogasnące		co najmniej E
Intensywnie dymiące		A2-s3, d0; A2-s3, d1; A2-s3, d2; B-s3, d0; B-s3, d1; B-s3, d2; C-s3, d0; C-s3, d1; C-s3, d2; D-s3, d0; D-s3, d1; D-s3, d2; E-d2; E; F

1.2. Stosowanym w rozporządzeniu określeniom: niepalny, niezapalny, trudno zapalny, intensywnie dymiący dotyczącym posadzek (w tym wykładzin podłogowych) odpowiadają klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1, podane w kolumnie 2 tabeli 2.

Tabela 2

Określenia dotyczące palności stosowane w rozporządzeniu	Klasy reakcji na ogień zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1
Niepalne	A1 _{fl} ; A2 _{fl} -s1; A2 _{fl} -s2
Trudno zapalne	B _{fl} -s1; B _{fl} -s2; C _{fl} -s1; C _{fl} -s2
Łatwo zapalne	D _{fl} -s1; D _{fl} -s2; E _{fl} ; F _{fl}
Intensywnie dymiące	A2 _{fl} -s2; B _{fl} -s2; C _{fl} -s2; D _{fl} -s2; E _{fl} ; F _{fl}

Uwaga: Stosowane w pkt 1.1. i 1.2. określenia odnoszą się także do wyrobów (materiałów) budowlanych uznanych za spełniające wymagania w zakresie reakcji na ogień, bez potrzeby prowadzenia badań, których wykazy zawarte są w decyzjach Komisji Europejskiej publikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Rozprzestrzenianie ognia przez elementy budynku z wyłączeniem ścian zewnętrznych przy działaniu ognia z zewnątrz budynku

2.1. Nierozprzestrzeniającym ognia elementom budynku odpowiadają elementy:

- wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: A1; A2-s1, d0; A2-s2, d0; A2-s3, d0; B-s1, d0; B-s2, d0 oraz B-s3, d0;
- stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: A1; A2-s1, d0; A2-s2, d0; A2-s3, d0; B-s1, d0; B-s2, d0 oraz B-s3, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

2.2. Słabo rozprzestrzeniającym ogień elementom budynku odpowiadają elementy:

- wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: C-s1, d0; C-s2, d0; C-s3, d0 oraz D-s1, d0;
- stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: C-s1, d0; C-s2, d0; C-s3, d0 oraz D-s1, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

3. Rozprzestrzenianie ognia przez przewody i izolacje cieplne przewodów instalacyjnych stosowanych wewnątrz budynku

Nierozprzestrzeniającym ognia przewodom wentylacyjnym, wodociągowym, kanalizacyjnym i grzewczym oraz ich izolacjom cieplnym odpowiadają:

- przewody i izolacje wykonane z wyrobów klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: A1_L; A2_L-s1, d0; A2_L-s2, d0; A2_L-s3, d0; B_L-s1, d0; B_L-s2, d0 oraz B_L-s3, d0;
- przewody i izolacje stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1: A1_L; A2_L-s1, d0; A2_L-s2, d0; A2_L-s3, d0; B_L-s1, d0; B_L-s2, d0 oraz B_L-s3, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

4. Rozprzestrzenianie ognia przez przekrycia dachów

4.1. Nierozprzestrzeniającym ognia przekryciom dachów odpowiadają przekrycia:

- 1) klasy B_{ROOF}(t1) badane zgodnie z Polską Normą PN-ENV 1187:2004 "Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy"; badanie 1.
- 2) klasy B_{ROOF}, uznane za spełniające wymagania w zakresie odporności wyrobów na działanie ognia zewnętrznego, bez potrzeby przeprowadzenia badań, których wykazy zawarte są w decyzjach Komisji Europejskiej publikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Warunki i kryteria techniczne dla przekryć klasy B_{ROOF}(t1), o których mowa w pkt 1, podano w tabeli 3.

Tabela 3

Grupy kryteriów	Warunki i kryteria dla klasy B _{ROOF} (t1) (konieczne spełnienie wszystkich wymienionych poniżej)
Grupa a powierzchniowe rozprzestrzenianie ognia	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w górę dachu < 0,70 m
	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w dół dachu < 0,60 m
	maksymalny zasięg zniszczenia na skutek spalania (na zewnątrz i wewnątrz dachu) < 0,80 m
	brak palących się materiałów (kropli lub odpadów stałych) spadających od strony eksponowanej
	boczny zasięg ognia nie osiąga krawędzi mierzonej strefy (pasa)
	maksymalny zasięg (promień) zniszczenia na dachach płaskich (na zewnątrz i wewnątrz dachu) < 0,20 m
Grupa b penetracja ognia do wewnątrz budynku	brak palących się lub żarzących się cząstek penetrujących konstrukcję dachu
	brak pojedynczych otworów przelotowych o powierzchni > 25 mm ²
	suma powierzchni wszystkich otworów przelotowych < 4500 mm ²
	brak wewnętrznego spalania w postaci żarzenia

4.2. Przekrycia dachów spełniające kryteria grupy b i niespełniające jednego lub więcej kryteriów grupy a klasyfikuje się jako słabo rozprzestrzeniające ogień.

4.3. Przekrycia dachów klasy F_{ROOF} (t1) klasyfikuje się jako przekrycia silnie rozprzestrzeniające ogień.

UZASADNIENIE

Przedłożony projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Rozporządzenie to zniewelizuje dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422).

Przedmiotowy projekt wprowadza niniejsze zmiany do rozporządzenia w następujących działach:

Przepisy ogólne

1) § 2

a) Zmiana brzmienia § 2 ust. 2 nowelizowanego rozporządzenia porządkuje obowiązujący stan prawny w związku z uchynieniem art. 5 ust. 3-15 ustawy przez art. 43 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. poz. 1200, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 9 marca 2015 r.

Dodatkowo wprowadzona zmiana daje możliwość (bez ograniczeń dotyczących powierzchni użytkowych) zrealizowania inwestycji w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w sposób inny niż wskazują to przepisy rozporządzenia np.: w sytuacji gdy obowiązujące przepisy, z przyczyn technicznych (np. budynek w rejestrze zabytków, zabudowa śródmiejska) nie mogą być spełnione. Projektowana zmiana ma na celu umożliwienie we wszelkiego rodzaju zabudowie, bez względu na kubaturę danego budynku realizację inwestycji w oparciu o rozwój technologii oraz mając na względzie pojawiające się nowe rozwiązania techniczne, które pozwolą na spełnienie podstawowych wymagań np. w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa pożarowego czy bezpieczeństwa użytkownika.

Wprowadzając powyższy zapis wzięto pod uwagę treść art. 5 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje podstawowe wymagania, jakie powinny być spełnione w trakcie projektowania, budowy i użytkowania budynku, a które projektant wykonujący zawód zaufania publicznego, na etapie projektowania musi zapewnić.

b) Nowy ust. 2a został dodany celem wskazania możliwości niespełnienia wymagań, o których mowa w załączniku nr 2 do nowelizowanego rozporządzenia, w odniesieniu do budynków wpisanych do rejestru zabytków, w przypadku kiedy zastosowane wobec nich środki poprawiające charakterystykę energetyczną będą niewykonalne technicznie. Przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania budynków wpisanych do rejestru zabytków, możliwość poprawy charakterystyki energetycznej pod względem wymagań, określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w praktyce często wiąże się ograniczeniami i utrudnieniami, ze względu na fakt, iż dopuszczalne rozwiązania techniczne obejmują ingerencję w ich strukturę zabytkową. Bardzo często spełnienie wymagań związanych z zapewnieniem odpowiedniej izolacyjność cieplnej jest ze względu na konieczność zachowania walorów zabytkowych budynku niemożliwa do spełnienia. Wobec powyższego mając na względzie „wagę” historyczną i architektoniczną budynków wpisanych do rejestru zabytków oraz fakt, iż budynek wpisany do rejestru zabytków objęty jest w całości ochroną konserwatorską, wprowadzono wyżej opisaną możliwość niespełnienia wymagań w zakresie izolacyjności cieplnej.

W tym miejscu należy podkreślić, że proponowana zmiana przepisów jest zgodna z postanowieniami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13), według których niestosowanie wymagań charakterystyki energetycznej dla elementów budynków wchodzących w skład przegród zewnętrznych budynku i mających istotny wpływ na charakterystykę energetyczną przegród zewnętrznych, może objąć kategorię budynków urzędowo chronionych, jako część

wyznaczonego środowiska lub z powodu ich szczególnych wartości architektonicznych lub historycznych, o ile zgodność z pewnymi minimalnymi wymaganiami dotyczącymi charakterystyki energetycznej zmieniłaby w sposób niedopuszczalny ich charakter lub wygląd.

c) Usunięto ust. 3a, który stanowiłby powtórzenie proponowanego brzmienia ust. 2.

d) Usunięto ust. 6, który jest niezgodny z definicją zawartą w art. 3 pkt 2a ustawy, wg definicji z ustawy budynek z dwoma mieszkaniami to budynek mieszkalny jednorodzinny.

2) § 3

a) W § 3, na potrzeby przedmiotowego projektu, doprecyzowano definicje zabudowy śródmiejskiej, kondygnacji, kondygnacji podziemnej, terenu biologicznie czynnego oraz dodano definicje działki budowlanej, parkingu i aneksu kuchennego.

b) Wprowadzona zmiana w zakresie definicji kondygnacji podziemnej tj. zastąpienia fragmentu: „*zagłębioną ze wszystkich stron budynku, co najmniej do połowy jej wysokości w świetle poniżej poziomu przylegającego do niego terenu*”, na „*zagłębioną poniżej poziomu przylegającego do niej terenu, co najmniej w połowie jej wysokości w świetle*”, uwzględnia specyficzne warunki projektowania (np.: na terenach górskich), jak również rozwiewa wątpliwości w zakresie np.: garaży posiadających z jednej strony wjazd zagłębiony poniżej poziomu przylegającego terenu, co najmniej w połowie jego wysokości w świetle, który będzie definiowany jako kondygnacja podziemna.

c) W związku z licznymi zapytaniami środowiska dotyczącymi interpretacji pojęcia działki budowlanej, wprowadzono w rozporządzeniu ww. pojęcie, którego zapis zgodny jest z definicją działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.). Zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ww. ustawy, działka budowlana to nieruchomość gruntowa lub działka gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów wynikających z odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego.

W rozumieniu tego przepisu działką budowlaną nie będzie np. działka drogowa, działka przeznaczona pod budowę dróg publicznych lub linii kolejowych oraz grunty rolne i leśne pod warunkiem, że wymagają zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W związku z powyższym, poza działkami, dla których plan miejscowy wprowadził całkowity zakaz budowy, wszystkie pozostałe działki mogą po spełnieniu wymagań ustawowych stać się działkami budowlanymi, a więc należałoby w stosunku do nich zachować wymagania w zakresie minimalnych odległości. Przez nieruchomość gruntową zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 z późn. zm.) należy rozumieć grunt wraz z częściami składowymi, z wyłączeniem budynków i lokali, jeżeli stanowią odrębny przedmiot własności. Natomiast jako działkę gruntu należy rozumieć niepodzielną, ciągłą część lub całość nieruchomości gruntowej.

d) W rozporządzeniu ujednotwiono także nazewnictwo usuwając z treści rozporządzenia pojęcie śródmiejskiej zabudowy uzupełniającej i zwartej zabudowy śródmiejskiej.

e) Wprowadzono również pojęcie aneksu kuchennego, które zastąpiło pojęcie wnęki kuchennej, wyszczególniając, że aneks kuchenny może być zarówno częścią pomieszczenia mieszkalnego, jak również przedpokoju. Analogicznie pojęcie „pomieszczenia kuchennego” zastąpiono słowem „kuchnia”.

f) Z uwagi na fakt wprowadzenia do przedmiotowego projektu rozporządzenia wymogów w zakresie wymiarów stanowisk postojowych również dla samochodów ciężarowych, wprowadzono do projektu pojęcie parkingu, jako wydzielonej powierzchni terenu przeznaczonej do postoju samochodów, składającą się ze stanowisk postojowych oraz dojazdów je łączących, jeżeli takie dojazdy występują. Zgodnie z powyższym pod pojęciem parkingu rozumie się również jedno stanowisko postojowe.

Zabudowa i zagospodarowanie działki budowlanej

1) § 12:

a) W niniejszym paragrafie zastąpiono termin „otwór okienny” terminem „okno” oraz termin „otwór drzwiowy” terminem „drzwi”, z uwagi na fakt, iż obecnie brzmiały przepis wiąże się z wieloma problemami interpretacyjnymi występującymi w sytuacjach projektowania fragmentów ścian osłonowych, jako ścian o konstrukcji słupowo – ryglowej, aluminiowo-szklanej, lub w całości, jako fasad szklanych (również w budynkach jednorodzinnych). Ponadto otwór nie zawsze musi być wypełniony oknem czy drzwiami.

Pojęcie „otwór okienny” i „otwór drzwiowy” nie jest definiowane ani w przepisach techniczno-budowlanych ani w ustawie, natomiast definicja okna, drzwi i ściany istnieje w aktualnej normie PN-ISO 6707-1:2008 Budynki i budowle. Terminologia. Część 1: Terminy ogólne.

Zgodnie z tą normą:

- otwór – pusta przestrzeń w elemencie budynku,
- drzwi – konstrukcja do zamykania otworu, przeznaczona przede wszystkim do zapewnienia wejścia lub wyjścia,
- okno – konstrukcja do zamykania pionowego lub prawie pionowego otworu w ścianie lub dachu ze spadkiem która umożliwi dopływ światła i może być wykorzystywana do wentylacji
- przeszklenie – oszklona część okna lub drzwi,
- ściana – pionowa konstrukcja, która ogranicza lub dzieli przestrzeń i zwykle przenosi obciążenia lub pracuje jako element oporowy.

Należy zauważyć, że ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o oknach, należy przez to rozumieć również drzwi balkonowe.

Dodatkowo w projekcie rozporządzenia wprowadzono odniesienie odległości do granicy działki na której będą prowadzone roboty budowlane, a nie do granicy z sąsiednią działką budowlaną. Dzięki takiemu rozwiązaniu, nie ma znaczenia rodzaj sąsiedniej działki, gdyż odległości będą liczone od granicy działki budowlanej na której będzie realizowana inwestycja. Z obowiązku zachowania wymaganych odległości zwolniono w sytuacji, gdy sąsiednia działka jest działką drogową.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że *ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440)*, w art. 43 wskazuje minimalne odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni jakie powinny być spełnione przy sytuowaniu obiektów budowlanych w terenie zabudowy oraz poza terenem zabudowy.

Lp.	Rodzaj drogi	W terenie zabudowy	Poza terenem zabudowy
1	Autostrada	30 m	50 m
2	Droga ekspresowa	20 m	40 m
3	Droga ogólnodostępna		
	a) krajowa	10 m	25 m
	b) wojewódzka, powiatowa	8 m	20 m
	c) gminna	6 m	15 m

b) Ponadto doprecyzowano ust. 2 w zakresie możliwości sytuowania budynku w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej albo w granicy, jeśli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje taką możliwość (tzn. dopuszcza albo nakazuje).

Sytuowanie budynku w odległości 1,5 metra od granicy lub bezpośrednio przy granicy dopuszczalne będzie jedynie w odniesieniu do budynku zwróconego w stronę granicy ścianą bez okien i drzwi. Dokonana zmiana przepisu ma na celu unormowanie w sposób jednoznaczny możliwości sytuowania obiektu w granicy działki budowlanej lub w odległości nie mniejszej niż 1,5m, w sytuacji gdy obowiązujący na danym obszarze plan miejscowy dopuszcza taką możliwość. Dzięki proponowanemu zapisowi wyeliminuje się m.in. konieczność występowania przez inwestora z wnioskiem o odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych. Dzięki temu proces inwestycyjno-budowlany będzie mógł przebiegać szybciej i sprawniej, przy zachowaniu zarówno przepisów rozporządzenia, jak i wskazań planu miejscowego, a więc w zgodności z prawem.

Odmierna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku budynku zwróconego ścianą z oknami lub drzwiami w stronę granicy działki budowlanej. Taki budynek nie może być sytuowany w odległości 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy bez uzyskania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno – budowlanych.

Decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu nie służy ochronie ładu przestrzennego, a jedynie stwierdzeniu, jaki rodzaj inwestycji i jaka jego skala (wskaźniki zabudowy) jest dopuszczalny w istniejącym na danej nieruchomości stanie prawnym. Elementem kształtującym ład przestrzenny w decyzji WZ powinna być analiza urbanistyczna. W praktyce jednak to narzędzie nie spełnia swojego zadania, gdyż decyzje WZ nie są związane ustaleniami Studium – podstawowego dokumentu kształtującego politykę przestrzenną gminy. Kryteria urbanistyczne dla decyzji WZ są nieostre i pozwalają na szeroką interpretację (np. zasada dobrego sąsiedztwa rozciągana na nieruchomości położone w znacznej odległości od inwestycji).

W związku z powyższym oraz ze względu na różne interpretacje zapisów decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zrezygnowano z możliwości sytuowania obiektu w odległościach innych niż wskazane w § 12 w przypadku inwestycji realizowanej na podstawie decyzji o warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, bez konieczności występowania o odstępstwo.

W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że § 12 posiada zapisy pozwalające na sytuowanie budynku w granicy działki, jeżeli przylega on swoją ścianą do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce oraz gdy jego wysokość jest zgodna z ustaleniami planu miejscowego, a w przypadku braku planu z ustaleniami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Dodatkowo w związku z częstym brakiem możliwości zachowania odległości o których mowa w § 12 ust. 1 w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej zachowano możliwość usytuowania budynku w odległościach mniejszych niż wskazane w ww. paragrafie, pod warunkiem, że szerokość działki nie przekracza 16 m.

W nowelizacji rozporządzenia w przypadku wydanej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu przed dniem wejścia w życie nowelizacji dopuszczono, aby do dnia 31 grudnia 2019 r. można było korzystać z dotychczasowego dopuszczenia zawartego w obecnym § 12 ust. 2 (tzn. wystąpić z wnioskiem o pozwolenie na budowę / ze zgłoszeniem inwestycji).

c) Dopuszczenie budowy budynku w granicy działki na styku z innym budynkiem wyszczególniono w oddzielnym ust. 3, jako możliwość występującą nie tylko w zabudowie jednorodzinnej, ale we wszelkiego rodzaju zabudowie (dotychczasowy przepis § 12 ust. 3 pkt 2 przeniesiono do ust. 3 i rozszerzono o inne rodzaje zabudowy). Należy bowiem zauważyć, iż w chwili obecnej dobudowa nowego budynku do ślepej ściany stojącej na granicy działki jest jednym z podstawowych

procesów urbanistycznych. Dobudowa taka powinna być dozwolona z mocy prawa i nie może być ograniczana wyłącznie do zabudowy jednorodzinnej. Ponadto większość planów miejscowych nie posiada zapisów dotyczących tej kwestii, co blokuje możliwość dokonania dobudowy w przypadkach innych niż zabudowa jednorodzinna. W tym miejscu należy jednak wskazać na konieczność zachowania i spełnienia w takim przypadku wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, a więc spełnienia wymagań jakie są stawiane ścianom oddzielenia przeciwpożarowego. Dodatkowo należy zaznaczyć, że zabudowa plombowa ma na celu uzupełnienie występującej zabudowy pierzejowej, wobec czego projektowany budynek powinien wpasowywać się w istniejącą zabudowę. Wobec powyższego we wprowadzonym przepisie podkreślono konieczność spełnienia wymagań obowiązującego na danym terenie planu miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

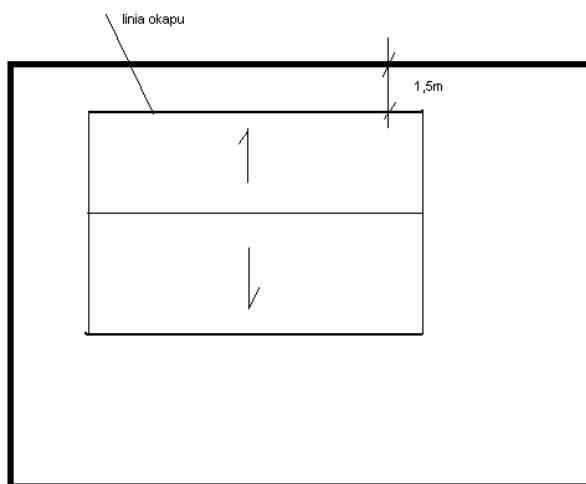
d) W ust. 4 pkt 3 zwiększono wymaganą długość garażu z 5,5 m na 6,5 m, z uwagi na fakt, iż garaż powinien być wykonany zgodnie z zasadami sztuki projektowej oraz z uwagi na konieczność stosowania grubszych ścian zewnętrznych. Ponadto rozszerzono dopuszczenia o zabudowę zagrodową – dotychczas możliwość występująca wyłącznie dla zabudowy jednorodzinnej.

e) W ust. 6 pochylnię przeznaczoną dla osób niepełnosprawnych zwolniono z wymagań w zakresie odległości do granicy z sąsiednią działką budowlaną.

f) Dodatkowo, w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi doprecyzowano, że odległość okapu i gzymsu od granicy działki budowlanej obowiązuje w przypadku gdy okap i gzyms jest zwrócony w stronę tej granicy. Wprowadzono także ust. 7 dotyczący możliwości wykonania okapu w odległości 1 m od granicy działki budowlanej, w przypadku, gdy inwestor korzysta z dopuszczeń zawartych w § 12 ust. 2 lub 4.

Należy zauważyć, że, zgodnie z PN-ISO 6707-1:2008 Budynki i budowle -- Terminologia -- Część 1: Terminy ogólne, okap to dolna krawędź dachu ze spadkiem lub krawędź dachu płaskiego (pkt 5.2.37).

Przykład zachowania odległości okapu od granicy z sąsiednią działką budowlaną:

g) Wprowadzone w ust. 5, 8 i 9 zmiany są zmianami porządkującymi.

h) W obowiązujących przepisach § 12 ust. 1, 3 i 4 w zakresie sytuowania obiektu występuje odwołanie jedynie do przepisów § 13, § 60 oraz § 271-273 rozporządzenia. Analizując wprowadzane zmiany, uznano za konieczne odwołanie się w ww. przepisie na zasadzie wzajemności również do § 19 (odległości dot. parkingów), § 23 (odległości miejsc do gromadzenia odpadów stałych), § 36 (odległości dot. pokryw i wylotów wentylacji ze zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, dołów ustępów nieskanalizowanych, podobnych urządzeń sanitarno-gospodarczych) oraz § 40 (odległości dot. placów zabaw).

2) § 13

W paragrafie 13 wprowadzono zmianę w zakresie sposobu wyznaczania ramion kąta 60°, wskazując, iż pomiar ten ma być dokonany w osi okna, ale na zewnętrznym licu ściany, a nie jak dotychczas w licu wewnętrznym. Proponowana zmiana ma na celu ujednoczenie i ułatwienie sposobu wyznaczenia odległości budynku od budynków sąsiednich, eliminując np. problem różnych grubości ścian, które przy obliczaniu przesłaniania, licząc po wewnętrznym licu ściany, są niejednoznaczne i wpływają na ustalenie odległości.

3) § 14

Zmiany wprowadzone w § 14 są zmianami porządkującymi.

4) § 16

Biorąc pod uwagę wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 24.07.2013 r., znak: RPO-728520-IV/13/AT, dotyczące regulacji w zakresie dostępności obiektów budowlanych dla osób niepełnosprawnych, zmieniono ust. 2 zwalniając z wymogu dostępności dla osób niepełnosprawnych tylko budynki zlokalizowane na terenach zamkniętych, z wyłączeniem § 3 pkt 6 rozporządzenia, a więc budynków użyteczności publicznej.

5) Rozdział 3, Działu II

Z uwagi na fakt wprowadzenia do przedmiotowego projektu wymiarów stanowisk postojowych również dla samochodów ciężarowych, zmieniono tytuł Rozdziału 3 – na: Parkingi i garaże dla samochodów.

Dodatkowo w przepisach ujednoczono nazewnictwo poprzez zastąpienie sformułowania „miejsca postojowe”, sformułowaniem „stanowiska postojowe”

a) W § 18 dodano konieczność urządzenia parkingów również w oparciu o plany miejscowe, z uwagi na fakt, iż gminy powinny mieć miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego i to plan miejscowy powinien być podstawową normą określającą przedmiotową kwestię (dotychczas wymaganie to dotyczyło jedynie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu).

b) w § 19 i 21:

- Zmieniono odległości parkingów dla samochodów osobowych, związane z ilością stanowisk postojowych, nawiązując do art. 29 ust. 1 pkt 10 ustawy (w zakresie parkingów składających się z 10 stanowisk postojowych zamiast do tej pory 4). Z wymagań wyłączono budynki hotelu, motelu, pensjonatu, domu wypoczynkowego, domu wycieczkowego, schroniska młodzieżowego i schroniska.

- Zwiększono szerokość stanowiska postojowego dla samochodu osobowego z 2,3m do 2,5m, ze względu na dużą ilość samochodów o większej szerokości.

- Określono odległości od okien, granicy działki budowlanej do parkingów dla samochodów innych niż osobowe, np. ciężarowych. W chwili obecnej, w nowelizowanym rozporządzeniu brak jest regulacji określających warunki sytuowania, jak również wymiarowania stanowisk postojowych dla samochodów innych niż osobowe.

W związku z powyższym przepisy przedmiotowego projektu w zakresie wymiarów stanowisk postojowych innych niż dla samochodów osobowych i dla osób niepełnosprawnych zostały dostosowane do regulacji określonych w pkt 5.2.4. załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220 poz. 2181, z późn. zm.).

Poniżej zaprezentowano wymiary stanowisk postojowych zgodnie z ww. rozporządzeniem w zależności od rodzaju samochodu, jak i położenia stanowisk postojowych, gdzie:

α – kąt nachylenia miejsca

a- długość stanowiska [m]

b – szerokość stanowiska [m]

c – szerokość drogi [m]

Tabela 5.1. Minimalne wymiary stanowisk postojowych uwzględniające rodzaje pojazdów

Rodzaj pojazdu	α [°]	a [m]	b [m]	c [m]
samochody osobowe	90	4,50	2,30	5,00
	60	5,00	2,60	4,00
	45	4,80	3,20	3,50
	0	6,00	2,50	3,00
samochody osobowe z przyczepą	0	10,00	2,50	3,00
samochody osób niepełnosprawnych	90	4,50	3,60	5,00
	60	5,70	4,10	4,00
	45	5,10	5,70	3,50
	0	6,00	3,60	3,00
samochody ciężarowe	90	8,00	3,50	12,00
	60	8,70	4,00	7,50
	45	5,00	8,10	6,00
	0	15,00	3,00	3,50
samochody ciężarowe z przyczepą lub pojazdy członowe	90*)	19,00	3,50	20,00
	60*)	19,00	3,50	12,00
	0	30,00	3,00	3,50
autobusy	90	10,00	4,00	16,00
	60	10,70	4,60	10,00
	45	9,90	5,70	7,50
	0	19,00	3,00	3,50

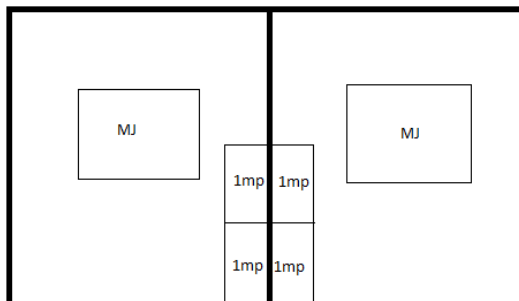
Dodatkowo doprecyzowano, że parkingi muszą zachować odległość od granicy działki budowlanej na której będą realizowane.

W § 19 ust. 6 wskazano możliwość sytuowania w zabudowie jednorodzinnej niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych, bez zachowania minimalnych odległości wskazanych w ust. 2 pkt 1 lit. a. Niniejszy przepis ma na celu poprawę warunków parkingowych dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych, w przypadku gdy stanowiska postojowe będą się stykać z niezadaszonymi parkingami na działce sąsiedniej i będą obsługiwać budynek mieszkalny przy którym się znajdują.

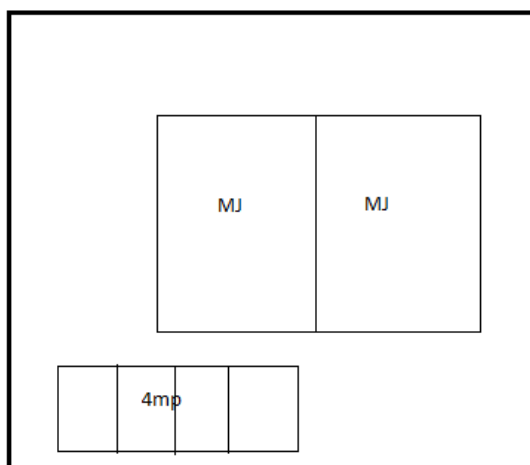
Ponadto umożliwiono sytuowanie parkingów (składających się z maksymalnie 2 stanowisk postojowych na jedno mieszkanie w budynku mieszkalnym jednorodzinny) bez zachowania odpowiednich odległości od okien w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Przepis ten sformułowano w taki sposób, aby nie można było z niego skorzystać w przypadku sytuowania na jednej działce budowlanej np. 10 budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie bliźniaczej czy szeregowej, a parkingów tylko przy jednym z tych budynków.

Poniżej zaprezentowano graficznie przypadki wykorzystania nowych regulacji:

1) w przypadku zabudowy jednorodzinnej – 1 mieszkanie, 2 stanowiska postojowe na jedno mieszkanie – poprawne zastosowanie przepisu

2) w przypadku zabudowy jednorodzinnej bliźniaczej – 1 mieszkanie, 2 stanowiska postojowe na jedno mieszkanie – niepoprawne zastosowanie przepisu

Mając na względzie wprowadzone zmiany należy zaznaczyć, że kwestia usytuowania stanowisk postojowych w odpowiednich odległościach zależy od ilości stanowisk, które stanowią dany parking. Pokreślenia wymaga fakt, że parking stanowią stanowiska wraz z dojazdami do tych stanowisk, natomiast odległości od okien i granicy działki liczy się od stanowiska postojowego.

c) § 20

Dopuszczono zbliżenie stanowisk postojowych dla samochodów, z których korzystają wyłącznie osoby niepełnosprawne, bez ograniczeń do okien innych budynków. Dotychczas należało zachować odległość 5 m. Należy wskazać w takim przypadku na konieczność odpowiedniego oznakowania stanowisk postojowych dla osób niepełnosprawnych.

6) § 22

a) Wprowadzona zmiana w zakresie ust. 2 pkt 2 polegająca na zmianie pojęcia „wentylacji grawitacyjnej” na „wentylację” daje możliwość zastosowania w pomieszczeniach służących do gromadzenia odpadów nie tylko wentylacji grawitacyjnej, ale również mechanicznej lub hybrydowej. Obowiązek zastosowania wentylacji w tych pomieszczeniach nadal pozostaje, jednak czy będzie to wentylacja grawitacyjna, hybrydowa czy mechaniczna pozostanie do wskazania przez projektanta.

b) Wprowadzono zmiany dotyczące miejsc gromadzenia odpadów stałych, z uwagi na pojawienie się w polskich miastach nowego systemu gromadzenia odpadów komunalnych, a co za tym idzie wielu zapytań dotyczących wymagań, jakim powinny odpowiadać. Dlatego też zachodzi potrzeba wprowadzenia dodatkowego zapisu do przepisów rozporządzenia dotyczących miejsc do gromadzenia odpadów stałych. Zaproponowany system składa się ze zbiornika podziemnego lub częściowopodziemnego oraz nadziemnego kosza wrzutowego umieszczonego na utwardzonym placu. Zaproponowane wymagania odnośnie wprowadzanego nowego systemu gromadzenia odpadów stałych odnoszą się do utwardzonego placu, na którym będą umieszczane nadziemne kioski wrzutowe i będą one odpowiadały tym samym wymaganiom co utwardzone place do ustawiania kontenerów z zamkniętymi otworami wrzutowymi.

Jest to nowa technologia gromadzenia odpadów komunalnych, która umożliwi łatwą segregację odpadów, szybkie opróżnianie pojemników i eliminuje uciążliwe zapachy oraz zapobiega rozprzestrzenianiu się gryzoni i insektów.

a) § 23

a) W § 23 dodano odniesienie do wymaganej odległości miejsc do gromadzenia odpadów stałych od placu zabaw, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych (taka sama odległość jak w § 40).

b) Ponadto w ust. 4 wprowadzono dopuszczenie, aby w zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej można było sytuować miejsca gromadzenia odpadów bez zachowania odpowiednich odległości – dotychczas trzeba było zachować odległość 2 m od granicy działki i 3 m od okien.

b) § 25

Usunięto przepis dotyczący sytuowania trzepaków przy budynkach wielorodzinnych, z uwagi na dezaktualizację tego przepisu.

c) § 26

W ust. 1 dodano obowiązek przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej dla budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków zamieszkania zbiorowego i budynków użyteczności publicznej - przepis ten ma charakter porządkujący, gdyż tego typu obowiązek był już przewidziany w nowelizowanym rozporządzeniu – w § 56.

d) § 28

Doprecyzowano ust. 2, poprzez możliwość odprowadzania wód opadowych na własny teren nieutwardzony, w przypadku zabudowy niskiej.

e) § 34

a) W § 34 ust. 1 ujednolicono zapisy obecnej regulacji w kontekście dostosowania terminologii do ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U z 2017 r. poz. 1121)

b) W § 34 ust. 2 dodano wyłączenie stosowania § 34 ust. 1 dotyczące zwolnienia od zakazu, w przypadku wydania decyzji przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Powyższa regulacja ma na celu ujednoczenie regulacji z ustawą – Prawo wodne.

f) § 36

Zmiany wprowadzone w § 36 mają na celu ujednoczenie regulacji zawartych w ust. 1 i 2.

g) § 40

a) W przepisach dotyczących nasłonecznienia zrezygnowano ze wskazania konkretnych dni, odnosząc się jedynie do pojęcia „równonocy” oraz dookreślono odniesienie interwału czasowego do sprecyzowanego systemu – czasu strefowego, które pozwoli usunąć rozbieżności interpretacyjne w tym zakresie i niejako zryczałtuje różnice występujące pomiędzy rzeczywistym czasem słonecznym a czasem zegarowym.

b) Odwołano się do § 19 w zakresie sytuowania placów zabaw, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych w odpowiedniej odległości od parkingu.

Budynki i pomieszczenia

1) § 54

Przepis doprecyzowano wskazując, iż budynki zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych nie muszą być wyposażone w dźwigi.

2) § 55

a) Zmiana ust. 1 jest zmianą redakcyjną, mającą na celu ujednoczenie brzmienia rozporządzenia poprzez zmianę sformułowania „miejsca postojowe” na „stanowiska postojowe”.

b) Zmieniono ust. 2 w taki sposób, aby budynki zakwaterowania w zakładach karnych, aresztach śledczych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich także były dostosowane pod kątem dostępności dla osób niepełnosprawnych.

c) Doprecyzowano ust. 4 w zakresie wskazania, że wymaganie dotyczy poddasza zlokalizowanego nad 4 kondygnacją nadziemną budynku mieszkalnego wielorodzinnego. W tym miejscu należy wskazać na wprowadzenie w rozporządzeniu przepisu przejściowego, zgodnie z którym w przypadku budynku innego niż budynek mieszkalny wielorodzinny dla którego została wydana decyzja pozwolenia na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995 r. i dla którego przed dniem wejście w życie niniejszego rozporządzenia dokonano zmiany sposobu użytkowania na budynek mieszkalny wielorodzinny dopuszcza się stosowanie § 55 ust. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

3) § 60

W przepisach dotyczących nasłonecznienia zrezygnowano z konkretnego wskazania dni „równonocy”. Ponadto dookreślono odniesienie interwału czasowego do sprecyzowanego systemu – czasu strefowego, które pozwoli usunąć rozbieżności interpretacyjne w tym zakresie i niejako zryczałtuje różnice występujące pomiędzy rzeczywistym czasem słonecznym, a czasem zegarowym.

4) § 61

Zmiana ust. 2 przepisu ma na celu ujednoczenie przepisów poprzez wskazanie, że z wymagań określonych w przepisie zapewniających dogodne warunki ruchu osobom z niepełnosprawnościami zwolniono jedynie budynki mieszkalne w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej, rekreacji indywidualnej oraz budynki zlokalizowane na terenach zamkniętych, z wyłączeniem budynków użyteczności publicznej.

5) § 73

a) Regulacje zawarte w § 73, odnoszące się do poziomu podłogi, zmodyfikowano, ponieważ wymóg aktualnie zawarty w ust. 2 – dotyczący sytuowania poziomu podłogi pomieszczeń przeznaczonych

na pobyt ludzi w budynku zakładu opieki zdrowotnej, opieki społecznej, oświaty, wychowania i nauki co najmniej 0,3 m powyżej terenu urządzonego przy budynku - nie znajduje uzasadnienia. Powoduje poważne bariery w dostępie do obiektów i idące za tym duże koszty rozwiązań usuwających te bariery. W nowoprojektowanym § 73 ust. 1 dodano możliwość usytuowania poziomu podłogi powyżej poziomu terenu, a także na równi poziomu terenu przy budynku.

b) Dodatkowo zmieniono regulację w zakresie możliwości sytuowania pomieszczeń produkcyjnych, handlowych, usługowych, gastronomicznych lub obsługi pasażerów poniżej poziomu terenu pod warunkiem uzyskania zgody państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, wydanej w przypadku takiej konieczności w porozumieniu z właściwym okręgowo inspektorem pracy.

6) § 75

Wprowadzona zmiana jest zmianą porządkująca, mającą na celu ujednoczenie przepisów poprzez zastąpienia sformułowania „pomieszczenie kuchenne” słowem kuchnia.

7) § 80

Uchyłono § 80 z uwagi na fakt, iż nie ma potrzeby regulowania kubatury łazienki, gdyż w przypadku zastosowania konkretnych rozwiązań, wymagania wynikają z przepisu szczególnego tj. § 172.

8) § 84

W § 84 ust. 1 dodano wyłączenie dla budynków obsługi bankowej, handlu lub usług o pow. użytkowej do 100 m² włącznie, z konieczności urządzania w nich ustępów ogólnodostępnych. Należy wskazać, że ustępy ogólnodostępny powinny być dostępne zarówno dla klientów, jak i pracowników.

Powierzchnia użytkowa powinna być określona zgodnie z zapisem § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 462 z późn. zm.), a więc na podstawie normy PN – ISO 9836 „Właściwości użytkowe w budownictwie – Określenie i obliczanie wskaźników powierzchniowych i kubaturowych z uwzględnieniem, że powierzchnię pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle równej lub większej od 2,20 m należy zaliczać do obliczeń w 100%, o wysokości równej lub większej od 1,40 m, lecz mniejszej od 2,20 m - w 50%, natomiast o wysokości mniejszej od 1,40 m pominać całkowicie.

Należy pamiętać, że zgodnie z ogólnymi przepisami bhp w miejscu pracy należy zapewnić pomieszczenia higienicznosanitarne.

9) § 85

Zmieniono § 85 ust. 3 w taki sposób, aby wskazać, iż ustępy dla dzieci w żłobkach, przedszkolach klubach dziecięcych oraz innych formach przedszkolnych powinny być wydzielone, wskazując na możliwość zmniejszenia wymaganych wysokości ścianek oraz drzwi wydzielających do wysokości 1,50m. Dodatkowo wskazano, że ustępy przy salach zajęć w klubach dziecięcych oraz innych formach przedszkolnych również nie wymagają wykonania przedsionków

10) § 85a

Dodano § 85a, mówiący, że w budynkach: gastronomii lub handlu lub usług o powierzchni użytkowej powyżej 1000 m², a także w budynkach stacji paliw o powierzchni użytkowej powyżej 100m² należy zapewnić wydzielone pomieszczenia przystosowane do karmienia i przewijania dzieci. Z obowiązku wyłączono stacje paliw zlokalizowane na terenach zamkniętych.

Powierzchnia użytkowa powinna być określona zgodnie z zapisem § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 462 z późn. zm.), a więc na podstawie normy PN – ISO 9836 „Właściwości użytkowe w budownictwie – Określenie i obliczanie

wskaźników powierzchniowych i kubaturowych z uwzględnieniem że powierzchnię pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle równej lub większej od 2,20 m należy zaliczać do obliczeń w 100%, o wysokości równej lub większej od 1,40 m, lecz mniejszej od 2,20 m - w 50%, natomiast o wysokości mniejszej od 1,40 m pominać całkowicie.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że przedmiotowy przepis odnosi się do konieczności wydzielenia pomieszczeń do karmienia i przewijania dzieci w nowoprojektowanych budynkach stacji paliw. Przepis jednoznacznie wskazuje, że obowiązek odnosi się do budynków (definicja zawarta w ustawie Prawo budowlane), wobec czego, w przypadku np. samoobsługowych stacji paliw, na których nie będzie zlokalizowany budynek obowiązek ten nie będzie wymagany. W przepisie doprecyzowano, iż pomieszczenie to powinno być wyposażone w umywalkę oraz wentylację.

11) § 92

a) W § 92 zamieniono pojęcie wnęki kuchennej na aneks kuchenny.

b) Dodatkowo usunięto ust. 2 stanowiący o tym, co powinno się znajdować w kuchni.

c) W § 92 ust. 3 usunięto konieczność zapewnienia w łazience miejsca zainstalowania automatycznej pralki domowej, a także usytuowania pojemnika na brudną bieliznę. Od czasu kiedy powstał niniejszy przepis sposób w jaki ludzie korzystają z pralek, jak i kiedy robią pranie zmienił się. Pralki często umieszczane są w wydzielonych pomieszczeniach specjalnie do tego przeznaczonych, niekoniecznie w łazience, dlatego też wprowadzono regulację ogólną, mówiącą, że w mieszkaniu należy przewidzieć miejsce umożliwiające zainstalowanie automatycznej pralki domowej – do właściciela mieszkania będzie należała decyzja, gdzie i czy pralka będzie umieszczona.

12) § 93

a) W § 93 wprowadzono regulacje mające na celu ujednoczenie przepisów rozporządzenia oraz dopuszczenie w mieszkaniu jednopokojowym kuchni w formie aneksu kuchennego, połączonego z pokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji grawitacyjnej i kuchni elektrycznej. Fakt ten wynika z zapotrzebowania na takie rozwiązania.

b) Natomiast w mieszkaniu wielopokojowym umożliwiono zaprojektowanie aneksu kuchennego w pokoju przeznaczonym na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania w tym aneksie kuchennym wentylacji.

c) Dodatkowo wprowadzono ogólną regulację w zakresie okapu kuchennego – w przypadku jego zastosowania w kuchni albo aneksie kuchennym, należy zapewnić odprowadzenie powietrza odrębnym otworem wywiewnym. Związane jest to z częstym stosowaniem okapu podłączonego bezpośrednio do przewodu kominowego, który stanowi otwór wywiewny dla wentylacji grawitacyjnej, przez co często następuje zaburzenie wentylacji w mieszkaniu.

13) § 94

Zmieniono ten przepis w taki sposób, aby uregulować min. powierzchnię użytkową mieszkania, a nie określać minimalnych szerokości i powierzchni pomieszczeń w mieszkaniu. Rozporządzenie powinno określać parametry podstawowe, które zapewnią bezpieczeństwo konstrukcji i użytkowania. W ocenie MIB projektanci, którzy posiadają niezbędne wykształcenie i odpowiednią praktykę zawodową, powinni mieć większą swobodę w projektowaniu, dostosowaną do potrzeb rynkowych, biorąc za przyjęte rozwiązania pełną odpowiedzialność.

Określono, że min. powierzchnia użytkowa mieszkania powinna wynosić 25 m².

Należy wskazać, że powierzchnia użytkowa powinna być określona zgodnie z zapisem § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 462 z późn. zm.), a więc na podstawie normy PN – ISO 9836 „Właściwości użytkowe w budownictwie – Określenie i obliczanie

wskaźników powierzchniowych i kubaturowych z uwzględnieniem że powierzchnię pomieszczeń lub ich części o wysokości w świetle równej lub większej od 2,20 m należy zaliczać do obliczeń w 100%, o wysokości równej lub większej od 1,40 m, lecz mniejszej od 2,20 m - w 50%, natomiast o wysokości mniejszej od 1,40 m pominąć całkowicie. Zgodnie z obowiązującymi przepisami co najmniej jeden pokój w mieszkaniu powinien mieć powierzchnię nie mniejszą niż 16m². Wobec powyższego analizując powierzchnię mieszkania jednopokojowego można założyć, że jego powierzchnia uwzględniając występujący aneks kuchenny bądź kuchnię, pomieszczenie łazienki oraz korytarz będzie optować w granicach 24-25m². Powierzchnia ta wydaje się być minimalną do zapewnienia odpowiedniego standardu użytkowania mieszkania jednopokojowego.

Powierzchnię tę przyjęto również na podstawie analizy poniższych danych.

Zgodnie z dokumentem pn. „Gospodarka mieszkaniowa w 2014 r.”, opublikowanym w październiku 2015 r. przez Główny Urząd Statystyczny:

- zasoby mieszkaniowe kraju liczyły na koniec grudnia 2014 r. 14,0 mln mieszkań o łącznej powierzchni użytkowej 1025,7 mln m², w których znajdowało się 53,4 mln izb,
- przeciętna liczba izb przypadająca na 1 mieszkanie - 3,82,
- średnia wielkość mieszkania w Polsce w grudniu 2014 r. - 73,4 m²,
- przeciętna powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 osobę - 26,7 m²,
- przeciętna liczba osób w 1 mieszkaniu - 2,75,
- przeciętna liczba osób na 1 izbę - 0,72.

Ustalając minimalną powierzchnię użytkową mieszkań przeanalizowano przepisy obowiązujące w innych państwach Europy. Co do zasady przepisy innych państw członkowskich nie wskazują w sposób szczegółowy na konkretne powierzchnie. Wszystkie najważniejsze kwestie dotyczące zasad projektowania i wykonywania zawarte są np. w wytycznych bądź standardach, które nie są obligatoryjne, a pomocnicze dla tych, którzy na co dzień projektują, czyli posiadają odpowiednie uprawnienia budowlane, wykonując zawód zaufania publicznego. Na podstawie uzyskanych informacji ustalono, że np. w Danii prawo nie reguluje konkretnych wartości minimalnych powierzchni, jednak lokalne władze mogą takie wartości definiować. Projektowane mieszkanie, jego wielkość jak również układ pomieszczeń, muszą jako całość być tak projektowane aby były odpowiednie dla pełnionej przez siebie funkcji. W Wielkiej Brytanii natomiast obowiązuje ogólny narodowy standard przyjęty w 2015 roku o nazwie: *Technical housing standards - nationally described space standard* czyli techniczne standardy mieszkaniowe. Dodatkowo w każdym mieście, gminie mogą funkcjonować bardziej restrykcyjne zasady i tak np. w Londynie istnieje dodatkowy dokument Housing Supplementary Planning Guidance - Uzupełniające wytyczne projektowania mieszkań przyjęte przez Burmistrza Londynu w Marcu 2016. Należy zaznaczyć, że w Anglii standardem jest mieszkanie składające się z sypialni i oddzielnego salonu.

Szwajcarskie przepisy ustalają minimalne powierzchnie mieszkań w zależności od liczby osób je zamieszkujących. Powyższą zależność przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Minimalne powierzchnie mieszkań w zależności od liczby osób je zamieszkujących – przepisy w Szwajcarii

Szwajcaria	
liczba osób	powierzchnia
1	40 m ²
2	50 m ²
3	60 m ²
4	70 m ²
5	80 m ²
6	90 m ²

7	100 m ²
8	110 m ²

Źródło: Verordnung über Nettowohnflächen und Raumprogramm sowie über Ausstattung von Küche und Hygienebereich vom 12. Mai 1989 (Stand am 1. Januar 2013)

Analogiczna regulacja występuje jeśli chodzi o powierzchnie w Anglii i Francji. Wytoczne w zakresie powierzchni lokali przedstawia tabela nr 2 i 3.

Tabela 2. Minimalne powierzchnie mieszkań w zależności od liczby osób je zamieszkujących – wytyczne Francja

FRANCJA	
liczba osób	powierzchnia
1	16 - 18 m ²
1 do 2	27 - 30 m ²
2	41 - 46 m ²
3	54 - 60 m ²
4	66 - 73 m ²
5	79 - 88 m ²
6	89 - 99 m ²
7	103 - 114 m ²

Źródło: Dane przesłane przez Izbę Architektów RP.

Tabela 3. Minimalne powierzchnie mieszkań w zależności od liczby osób je zamieszkujących – Anglia

ANGLIA				
Liczba sypialni	Ilość osób	powierzchnia w mieszkaniu jednopoziomowym [m ²]	powierzchnia w mieszkaniu dwupoziomowym [m ²]	powierzchnia w mieszkaniu trzypoziomowym [m ²]
1	1	39		
	2	50	58	
2	3	61	70	
	4	70	79	
3	4	74	84	90
	5	86	93	99
	6	95	102	108
4	5	90	97	103
	6	99	106	112
	7	108	115	121
	8	117	124	130
5	6	103	110	116
	7	112	119	125

	8	121	128	134
6	7	116	123	129
	8	125	132	138

Źródło: *Technical housing standards – nationally describe space standard. Department for Communities and Local Government. March 2015*

Ustalając minimalną powierzchnię mieszkań, przeanalizowano również dane statystyczne dotyczące warunków mieszkaniowych w wybranych krajach Europy. Wyniki analizy zawarto w tabeli 4.

Tabela 4. dane statystyczne dotyczące warunków mieszkaniowych w wybranych krajach Europy

Przeciętne dane statystyczne dotyczące warunków mieszkaniowych w wybranych krajach Europy		
Kraj	Rok	Powierzchnia/ilość
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkań		
Czechy	2011	76,80 m ²
Litwa	2011	63,10 m ²
Niemcy	2011	90,20 m ²
Polska	2014	73,40 m ² *
Słowacja	2001	56,10 m ²
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkań na 1 osobę		
Czechy	2001	28,70 m ²
Litwa	2011	26,20 m ²
Niemcy	2006	42,90 m ²
Polska	2014	26,70 m ² *
Słowacja	2001	26,00 m ²
Przeciętna liczba pokoi w mieszkaniu na osobę		
Czechy	2011	1,40
Litwa	2010	1,10
Niemcy	2011	1,80
Polska	2011	1,00
Słowacja	2011	1,20
Przeciętna liczba mieszkań na 1000 osób		
Czechy	2011	393
Litwa	2010	390
Niemcy	2011	490
Polska	2011	350
Słowacja	2010	326
Przeciętna liczba osób w mieszkaniu		
Czechy	2000	2,40
Litwa	2003	2,70
Niemcy	2008	2,10
Polska	2014	2,75

Słowacja	2010	2,60
----------	------	------

Źródło: "Standard mieszkaniowy w Polsce na tle państw sąsiednich, członków Unii Europejskiej" Michał t. Wilczek Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach;

* dane na podstawie dokumentu pn. „Gospodarka mieszkaniowa w 2014 r.”, opublikowanym w październiku 2015 r. przez Główny Urząd Statystyczny

14) § 104

- a) W związku ze zmianą wymiarów stanowisk postojowych, zmienione szerokości drogi manewrowej przy sytuowaniu prostopadłym z 5,7 na 5,0m.
- b) Uchylono ust. 2 ponieważ kwestię wymiarów stanowisk postojowych regulują przepisy § 21 rozporządzenia.
- c) Dodatkowo dzisiejszy zapis mówiący, iż między „bokiem samochodu”, a słupem lub ścianą należy zachować odległość 0,5m budził duże wątpliwości interpretacyjne. Nie wiadome było, czy powoływany bok samochodu odnosi się do samochodu, czy dłuższej krawędzi stanowiska. Ponadto samochody mają różne wielkości, wobec czego trudne było zachowanie podanych wymiarów przy każdym samochodzie. Dlatego też w proponowanym zapisie jednoznacznie wskazano, iż odległość należy mierzyć od dłuższej krawędzi stanowiska postojowego, doprecyzowując odległości między stanowiskiem postojowym, a ścianą wskazując, że powinna ona wynosić co najmniej 0,3 m, a odległość między ścianą a słupem powinna wynosić co najmniej 0,1m, pod warunkiem zapewnienia swobodnego otwarcia drzwi samochodu.

Wyposażenie techniczne budynków

1) § 113

W § 113 wprowadzono zmiany w taki sposób aby ciepła woda użytkowa mogła być przygotowywana np. w podgrzewaczu elektrycznym, pompie ciepła, kolektorze słonecznym, itd. Propozycja zmiany jest zbieżna z treścią § 133 ust. 1 (dodano pojemnościowy podgrzewacz elektryczny).

2) § 148

a) W ust. 1 wyrażenie „zapewnienie odpowiedniej jakości środowiska wewnętrznego” zastąpiono wyrażeniem „zapewnienie odpowiedniej wymiany powietrza”, z uwagi na fakt, że przez działanie wentylacji grawitacyjnej można zapewnić tylko odpowiednią wymianę powietrza, a nie można zapewnić np. odpowiedniej temperatury lub wilgotności powietrza, które są parametrami środowiska wewnętrznego. Uporządkowano przepis pod kątem wentylacji hybrydowej.

b) W ust. 5 wyrażenie „mieć wentylatory o regulowanej wydajności” zastąpiono wyrażeniem „mieć regulację wentylatorów zapewniającą dostosowanie ich wydajności powietrznej do potrzeb użytkowych” – w celu uściślenia istniejącego wymagania.

3) § 150

Zmiana wprowadzona w ust. 2 i 11 ma na celu uściślenie obowiązującej regulacji oraz ujednoczenia przepisów poprzez zastąpienie sformułowania „pomieszczenie kuchenne” słowem „kuchnia”.

4) § 152

a) Zmiana w ust. 3 jest zmianą porządkującą, mającą na celu ujednoczenie użytych w rozporządzeniu pojęć, poprzez zastąpienie „*zgrupowania miejsc postojowych dla więcej niż 20 samochodów*” sformułowaniem „*parkingów powyżej 20 stanowisk postojowych*”

b) W ust. 9 pkt 1 usunięto wyrażenie „*oraz zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia*” oraz dodano nowy pkt 1a jako przepis porządkujący.

5) § 153

W ust. 6 wyrażenie „*pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane*” zastąpiono wyrażeniem „*pomieszczenia lub przestrzenie nieogrzewane, a w przypadku instalacji klimatyzacji – również niechłodzone*”, z uwagi na fakt, że w przypadku instalacji klimatyzacji wymaganie powinno dotyczyć również pomieszczeń lub przestrzeni niechłodzonych (ograniczenie zysków ciepła przewodów, a tym samym strat energii).

6) § 154

a) W ust. 10 – tabela: kolumna 2, wiersz 2 – usunięto „*oraz wentylacji nawiewnej*”, doprecyzowano zapis w odniesieniu do wentylacji (w instalacji nawiewnej nie ma wentylatora wywiewnego).

b) W ust. 11 – tabela: kolumna 2, wiersz 4 – usunięto „*sprawność temperaturowa większa niż 90%*” jako wdrożenie realnego poziomu wymagań zgodnych z normą PN-EN 13779:2008 Wentylacja budynków niemieszkalnych.

7) § 159

Zmiana w § 159 ust. 7 jest zmianą porządkującą.

8) § 166

Zmiana wprowadzona w ust. 6 jest następstwem zmian wprowadzonych w § 12 ust. 1, tj. zmiany wyrażenia „*otwór okienny*” na „*okno*”.

9) § 170

Zmiana w § 170 ust. 2 jest zmianą porządkującą.

10) § 172

Zmiana w § 172 ust. 1 jest zmianą porządkującą.

11) § 179

Zmiana w § 179 ust. 6 jest zmianą porządkową, mającą na celu odniesienie wymaganej odległości do granicy działki na której zlokalizowany jest zbiornik z gazem płynnym, a nie do granicy z sąsiednią działką budowlaną.

12) § 192a

Usunięto pojęcie „*odrębnych mieszkań w budynku zamieszkania zbiorowego*”, gdyż mieszkania mogą być jedynie w budynkach mieszkalnych.

13) § 193

W ust. 3 ujednoczono nazewnictwo, zgodnie z treścią całego rozporządzenia. Usunięto pojęcie zabudowy śródmiejskiej uzupełniającej.

14) § 202

Zmieniono brzmienie z uwagi na jego dezaktualizację - przepisy o dozorze technicznym nie obejmują zagadnień określających jak powinien wyglądać dźwig, urządzenia podnoszące, schody i pochylnie ruchome – określają to inne odrębne przepisy, tj. rozporządzenie w sprawie zasadniczych wymagań dla dźwigów i ich elementów bezpieczeństwa, rozporządzenie w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn.

15) § 206

W § 206 ust. 1 ujednociono nazewnictwo zgodnie z § 2 ust. 1 nowelizowanego rozporządzenia oraz nawiązując do art. 71 ust. 1 ustawy.

Bezpieczeństwo pożarowe

1) § 207

a) W § 207 w ust. 1 określono podstawowe wymagania dotyczące budynków w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, dostosowując je do brzmienia załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z 9.03.2011 r., wskazanego w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.), w odniesieniu do wymagania podstawowego „bezpieczeństwo pożarowe”.

b) Dodatkowo w porównaniu ze stanem obowiązującym wskazano, że proces projektowania i wykonania budynku i urządzeń z nim związanych ma przede wszystkim na celu zapobieganie pożarom i tym samym ograniczenie możliwości jego powstania, nie zaś jak stanowi dotychczasowy zapis, jedynie zapewnienia akceptowalnych warunków już po powstaniu pożaru.

c) W pkt 4 wskazano ponadto na możliwość projektowania rozwiązań techniczno-budowlanych w budynku, w sposób zapewniający możliwość uratowania ludzi w inny sposób, będący alternatywą w sytuacji braku zapewnienia możliwości ich ewakuacji (możliwość zapewnienia miejsca bezpiecznego w budynku, które w warunkach potencjalnego pożaru gwarantuje użytkownikom przetrwanie tego pożaru np. dla osób niepełnosprawnych, które samodzielnie nie mogą opuścić budynku).

Ujednociono treść § 207 w nawiązaniu do zmienianego § 2 ust. 2 rozporządzenia.

2) § 208

Wprowadzone zmiany doprecyzowują zakres stosowania przepisów rozporządzenia oraz aktualizują stosowane obecnie nazewnictwo.

3) § 208a

Wprowadzona zmiana ma na celu uwzględnienie dodatkowo klasyfikacji dymoszczelności drzwi S_a , która dotyczy przepływu dymu tylko w temperaturze otoczenia, co jest istotne przy ustalaniu wymagań w zakresie dymoszczelności, jak i w przypadku klasy dymoszczelności drzwi S_{200} , która zastąpiła klasę S_m , dotyczącą przepływu zarówno w temperaturze otoczenia jak i w 200°C.

4) § 213

a) Zmodyfikowano § 213, odwołując się do nowej regulacji § 271 ust. 8a. W przypadku zmniejszenia odległości od granicy lasu dla budynków wymienionych w § 213 konieczne jest zachowanie odpowiedniej klasy odporności pożarowej budynku. Dodatkowo po naniesionych zmianach przepis jednoznacznie wskazuje, że w budynkach zwolnionych z obowiązku zapewnienia klasy odporności pożarowej nie jest wymagane, aby elementy w tych budynkach spełniały kryterium nierozprzestrzeniania ognia. Zastrzeżenie zawarte w pkt 1 lit. a dotyczy konieczności wydzielenia segmentów jednorodzinnych budynków ścianą o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 60, niezależnie od zwolnienia dotyczącego klasy odporności ogniowej, co ma na celu zapewnienie ich odrębność pod względem pożarowym (zapobieganie rozprzestrzenianiu ewentualnego pożaru).

b) W pkt 4 przepisu wskazano natomiast, że budynki inwentarskie o kubaturze do 1500 m³ mogą być wykonywane bez wymagań w zakresie klasy odporności pożarowej, co pozwala na usunięcie barier w projektowaniu nowych oraz przebudowie istniejących budynków o funkcji inwentarskiej.

5) § 223

Zmodyfikowano ust. 3 biorąc pod uwagę przepisy rozporządzenia, w których nie ma odniesienia do balkonów bezpośrednio w kontekście szczelności ogniowej i izolacyjności ogniowej, wymaganie powinno dotyczyć ścian zewnętrznych budynków, a nie balkonów. Pojęcie rozprzestrzeniania bądź nierozprzestrzeniania ognia dotyczy elementów budynku, a nie materiałów z których elementy są wykonane.

6) § 227

Do ust. 4 pkt 1 wprowadzono zmiany z uwagi na aktualnie nieprecyzyjny zapis, który może być interpretowany jako nie spełniony przy zastosowaniu systemu wysokociśnieniowej mgły wodnej uruchamianej za pomocą systemu detekcji pożaru, co z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego jest rozwiązaniem poprawnym.

7) § 232

a) W ust. 2 dopuszczono zwiększenie powierzchni otworów w ścianach oddzielenia przeciwpożarowego zamykanych bramami przeciwpożarowymi w garażach zgodnie ze stosowaną praktyką w miejscu przebiegu drogi manewrowej do stanowisk postojowych, o której mowa w § 104. Dotychczas w świetle obowiązującego uregulowania § 232 nie można było wprowadzać podziału garaży na strefy pożarowe.

b) W ust. 3 dopuszczono brak obudowy zespołów kablowych, w których prowadzone są kable służące ochronie przeciwpożarowej, które są klasyfikowane w zakresie klasy PH.

8) § 242

a) Wprowadzona w ust. 3 zmiana ma na celu uszczegółowienie warunków, w których dopuszcza się obniżenie drogi ewakuacyjnej do wysokości 2 m. Odcinek o wskazanym obniżeniu nie powinien być dłuższy niż 1,5 m na każde 10 m odcinka drogi ewakuacyjnej. Wynika to z aktualnych trendów budownictwa, w których w ramach konstrukcji stosuje się szereg podciągów. Poprzednie brzmienie przepisu wykluczało możliwość zastosowanie ww. rozwiązań i ograniczało długości korytarzy oraz rozmieszczenie poszczególnych pomieszczeń w obiekcie.

b) Zmiana wprowadzona w ust. 4 dopuszcza stosowanie samozamykaczy w drzwiach, jako rozwiązania równoważnego dla wymagania całkowitego otwarcia drzwi.

9) § 245

Celem wprowadzenia ww. zmiany jest uszczegółowienie wymagań dla ewakuacyjnych klatek schodowych.

Obowiązek ich obudowania, zamknięcia drzwiami oraz wyposażenia w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu będzie dotyczył stref pożarowych, w których się one znajdują, a nie jak stanowi obecny przepis całego budynku. Poprzednia forma tego przepisu nakazywała w budynkach wielokondygnacyjnych, posiadających strefy pożarowe zaliczone do różnych kategorii ZL wydzielenie wszystkich klatek schodowych w sposób określony w tym przepisie. Dotyczyło to również przypadków, w których budynek zaliczony w większości do kategorii ZL nie objętej obowiązkiem zastosowania przedmiotowego paragrafu, posiadał strefę objętą tym obowiązkiem, ale niepołączoną funkcjonalnie z pozostałą częścią budynku. W takim stanie rzeczy obowiązek wydzielenia klatek schodowych dotyczył każdej strefy pożarowej.

10) § 246

a) Przepis ust. 1 doprecyzowano w taki sposób, aby w budynku wysokim (W) i wysokościowym (WW) była zapewniona możliwość ewakuacji do co najmniej dwóch klatek schodowych. Z dotychczasowego przepisu mogło wynikać, że we wskazanych budynkach wszystkie klatki powinny spełniać wymogi dla klatek służących do ewakuacji.

b) W ust. 4 określono możliwość prowadzenia ewakuacji do tylko jednej klatki schodowej w odniesieniu do powierzchni wewnętrznej kondygnacji nie przekraczającej 750 m² w przypadku budynku wysokiego (W) niezawierającego strefy pożarowej ZL II, a w przypadku strefy pożarowej ZL IV w odniesieniu do powierzchni wewnętrznej mieszkań nie przekraczającej 750 m² na kondygnacji lub jej części.

Obecnie wymaganie odnosi się do powierzchni rzutu poziomego budynku, co w konsekwencji dotyczyło każdej kondygnacji budynku. Zaproponowane warunki eliminują wątpliwości przy ustalaniu ilości klatek schodowych w częściach wysokich wymienionych wyżej budynków o powierzchni rzutu poziomego kondygnacji nie przekraczających 750 m², w których będzie projektowana część co najwyżej średniowysoka (podium budynku) o powierzchni rzutu poziomego budynku przekraczającej 750 m². Tak doprecyzowany przepis pozwala np. na prowadzenie ewakuacji do tylko jednej klatki schodowej w wyżej wymienionych budynkach wysokich niezawierających strefy pożarowej ZL II, których powierzchnia rzutu kondygnacji nie przekracza 750 m², pomimo, iż powierzchnia rzutu poziomego budynku w części co najwyżej średniowysokiej przekracza 750 m². Ponadto doprecyzowano, że w przypadku budynków mieszkalnych nie jest wymagane stosowanie więcej niż jednej klatki schodowej, w sytuacji, gdy ewakuację na danej kondygnacji prowadzi się z mieszkań o łącznej powierzchni wewnętrznej nie większej niż 750 m².

Należy wskazać, iż § 2 pkt 23 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie definiuje powierzchnię wewnętrzną budynku jako sumę powierzchni wszystkich kondygnacji budynku, mierzoną po wewnętrznym obrysie przegród zewnętrznych budynku w poziomie podłogi, bez pomniejszania o powierzchnię przekroju poziomego konstrukcji i przegród wewnętrznych, jeżeli występują one na tych kondygnacjach, a także z powiększeniem o powierzchnię antresoli.

11) § 249

a) W § 249 uchylono ust. 2, gdyż w zaproponowanym w projekcie brzmieniu § 245 wskazano, że obowiązek stosowania klatek schodowych obudowanych dotyczy tylko klatek schodowych służących do ewakuacji.

b) Proponowana w ust. 6 zmiana jest zmianą porządkową, mającą na celu doprecyzowanie brzmienie przepisu oraz wskazanie, że ściana budynku powinna spełniać określone w przepisie wymagania, w pasie terenu ustalonym zgodnie z § 271.

12) § 253

Obowiązujący przepis stanowi, że w określonych w nim przypadkach przynajmniej jeden dźwig w każdej strefie pożarowej powinien być przystosowany do potrzeb ekip ratowniczych. Niejednokrotnie jest to niemożliwe ponieważ na jednej kondygnacji budynku występuje kilka stref pożarowych. W związku z powyższym jednoznacznie wskazano, aby do każdej strefy pożarowej na kondygnacji, dźwig zapewniał dostęp bezpośrednio lub drogami komunikacji ogólnej.

13) § 256

Zaproponowano zmianę w objaśnieniu pod tabelą ust. 3 mającą na celu doprecyzowanie przepisu, poprzez wskazanie, że początkowa długość dojścia w przypadku dwóch dróg ewakuacyjnych może się na początkowym odcinku dróg ewakuacyjnych pokrywać.

14) § 267

W ust. 5 zastąpiono pojęcie wnęki kuchennej, pojęciem aneksu kuchennego oraz pomieszczenia kuchennego - kuchnią.

15) § 271

a) Zdefiniowano granicę lasu jako granicę (czyli kontur) gruntu leśnego (lasu) określonego na mapie ewidencyjnej jako Ls bądź terenu przeznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako leśny.

Zgodnie z § 67 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 r. poz. 1034, z późn. zm.) do użytków gruntowych zalicza się grunty leśne.

Z kolei, zgodnie z § 68 ust. 2 ww. rozporządzenia grunty leśne dzieli się na:

1) lasy, oznaczone symbolem - Ls;

2) grunty zadrzewione i zakrzewione, oznaczone symbolem - Lz.

Dodatkowo w zał. nr 6 do ww. rozporządzenia w tabeli w lp. 10 i 11 wskazano, że:

- do lasów (Ls) zalicza się grunty określone jako "las" w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1703);

- gruntami zadrzewionymi i zakrzewionymi (Lz) są grunty porośnięte roślinnością leśną, których pole powierzchni jest mniejsze niż 0,1000 ha, a także:

1) tereny torfowisk, pokrytych częściowo kępami krzewów i drzew karłowatych;

2) grunty porośnięte wikliną w stanie naturalnym oraz krzewiastymi formami wierzb w dolinach rzek i obniżeniach terenu;

3) przylegające do wód powierzchniowych grunty porośnięte drzewami lub krzewami, stanowiące biologiczną strefę ochronną cieków i zbiorników wodnych;

4) jary i wąwozy pokryte drzewami i krzewami w sposób naturalny lub sztuczny w celu zabezpieczenia przed erozją, niezaliczone do lasów;

5) wysypiska kamieni i gruzowiska porośnięte drzewami i krzewami;

6) skupiska drzew i krzewów mające charakter parku, ale nie wyposażone w urządzenia i budowle służące rekreacji i wypoczynkowi;

7) zadrzewione i zakrzewione tereny nieczynnych cmentarzy.

Należy wskazać, że proponowany zapis odnosi się do gruntów leśnych oznaczonych symbolem Ls, nie określa się zatem odległości od granicy z gruntami zadrzewionymi i zakrzewionymi.

Zgodnie z § 28 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia, mapa ewidencyjna zawiera m. in. kontur użytku gruntowego, zatem jako granicę należy rozumieć kontur użytku.

W przypadku występowania na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, za teren leśny rozumie się zarówno teren przeznaczony wyłącznie do produkcji leśnej (oznaczony np. jako LZ), jak również przeznaczony pod zabudowę na terenach leśnych (oznaczony np. jako MN/L), Wówczas zazwyczaj granica terenu jest równoznaczna z granicą działki.

Występują przypadki, gdy na mapie ewidencyjnej dana działka ma oznaczenie Ls, a w mpzp – oznaczona jest już jako pod zabudowę jednorodziną - wówczas nadal należy zachować odl. od lasu jako konturu gruntu leśnego oznaczonego na mapie ewidencyjnej.

b) Dla ułatwienia przeprowadzania inwestycji dodano nowy ust. 8a, mający na celu umożliwienie w określonych przypadkach niespełnienie wymagań ust. 8, dla budynków określonych w § 213, bez pomieszczeń zagrożonych wybuchem, rozgraniczając wskazane odległości na sytuacje, gdy granica lasu zlokalizowana jest na sąsiedniej działce oraz w przypadku gdy granica lasu znajduje się na działce, na której prowadzona będzie inwestycja. Wskazano jednocześnie, że możliwość zmniejszenia odległości od granicy lasu nie zwalnia od obowiązku zachowania odległości od granicy działki budowlanej o których mowa w § 12.

Zgodnie z tą regulacją jeśli:

- budynek będzie miał klasę odporności pożarowej wyższą niż jest wymagana oraz elementy budynku będą nierozprzestrzeniające ogień oraz
- granica lasu znajduje się na działce przeznaczonej w miejscowym planie pod zabudowę lub
- granica lasu znajduje się na działce, dla której uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne podczas sporządzania poprzednich planów miejscowych,

możliwe jest sytuowanie budynku w odległości 4m od granicy lasu w przypadku gdy granica lasu będzie usytuowana na sąsiedniej działce, a w przypadku gdy granica lasu znajduje się na działce na której będzie realizowana inwestycja odległości nie ustala się.

Oznacza to, że np. budynek mieszkalny jednorodzinny, który dotychczas nie musiał mieć odpowiedniej klasy odporności pożarowej, teraz będzie miał o jedną wyższą, czyli jego główna konstrukcja nośna będzie miała klasę odporności ogniowej R60, oraz elementy te będą NRO.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) ustalenie innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych jest przeznaczeniem gruntu na cele nieleśne, a zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy przeznaczenie gruntu na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu, w drodze decyzji, zgody właściwego marszałka województwa lub – w odniesieniu do gruntów leśnych Skarbu Państwa – ministra właściwego do spraw środowiska, na zmianę przeznaczenia.

Dlatego też w § 271 ust. 8a rozporządzenia przyjęto, że warunek nienaruszania przepisów dotyczących ochrony gruntów leśnych należy uznać za spełniony w przypadku, gdy teren, na którym znajduje się granica lasu, przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną. Wynika to z faktu, że w toku procedury sporządzania planu miejscowego dla tego terenu musiała być wydana decyzja zawierająca zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne.

Jednakże istnieje także inna możliwość uznania, że sytuowany budynek nie będzie naruszać przepisów dotyczących ochrony gruntów leśnych. Sytuację taką przewiduje m.in. art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1703) zgodnie z którym, w przypadku braku planu miejscowego możliwe jest uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy w przypadku, gdy teren inwestycji jest objęty zgodą na zmianę przeznaczenia uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 moc ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r., poz. 139, z późn. zm.). W związku z powyższym w przepisie powołano się na art. 1 lit. a ustawy o zmianie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Zawarcie w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym art. 61 ust. 1 pkt 4 jednoznacznie wskazuje, że ustawodawca uznał za wystarczające dla wydania decyzji przesądzającej o możliwości lokalizacji inwestycji, fakt wcześniejszego wydania decyzji zawierającej zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne. Zgodę tę uznano za wystarczającą nawet w przypadku, gdy plan miejscowy dla którego zgoda ta została wydana już nie obowiązuje.

Dlatego też, w celu zapewnienia spójności przepisów prawa budowlanego z przepisami prawa planowania przestrzennego w rozporządzeniu uznano fakt wydania zgody na zmianę przeznaczenia gruntu leśnego na cele nieleśne za równoznaczne z przeznaczeniem terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę niezwiązaną z produkcją leśną.

Wyżej wymienioną regulację rozszerzono także o zgody wydane dla planów miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 87 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż jest on przepisem analogicznym do przepisu art. 67 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym.

16) § 274

Wprowadzona zmiana jest zmianą porządkującą, mającą na celu ujednoczenie rozporządzenia.

17) § 275

Wprowadzona zmiana jest zmianą porządkującą mającą na celu ujednoczenie rozporządzenia.

18) § 277

a) W ust. 3 wprowadzono jednoznaczny zapis ograniczający – ze względów bezpieczeństwa – możliwość wykonywania wielokondygnacyjnego garażu podziemnego bez ochrony strefy pożarowej stałym samoczynnym urządzeniem gaśniczym wodnym.

b) W ust. 4 dla obowiązku stosowania oddymiania w garażu zamiast dotychczasowego warunku „powierzchni całkowitej” garażu przywrócono kryterium powierzchni strefy pożarowej. Jednocześnie z obowiązku stosowania oddymiania wyłączono strefy pożarowe o powierzchni do 1500 m² lub które z uwagi na posiadanie połączenia z przestrzenią zewnętrzną, poprzez co najmniej jeden wjazd, mogą być wentylowane w przypadku pożaru przez ekipy ratownicze.

19) § 278

a) W ust. 1 doprecyzowano, że obowiązek zapewnienia dwóch wyjść ewakuacyjnych należy odnosić do powierzchni strefy pożarowej garażu, a nie jak dotychczas do powierzchni całkowitej garażu, która na jednej kondygnacji budynku mogła obejmować więcej niż jedną strefę pożarową. Dodatkowo wprowadzono warunek uzależniający konieczność zapewnienia dwóch wyjść ewakuacyjnych od liczby stanowisk postojowych.

b) Natomiast w ust. 3 rozstrzygnięto, że w przypadku zastosowania w garażu wentylacji oddymiającej strumieniowej, z uwagi na jej specyfikę działania, nie powinno się stosować dopuszczenia w zakresie możliwości zwiększenia długości przejścia do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego.

c) Z kolei w ust. 4 uściślono, że dostępność wyjść ewakuacyjnych powinna być zachowana także w przypadku prowadzenia ewakuacji przez wjazd lub wjazd z garażu.

d) Zmiana ust. 6 została dokonana w zakresie odniesienia się do powierzchni stref pożarowych garażu podziemnego powyżej 1500 m², a nie jak było to dotychczas do powierzchni kondygnacji powyżej 1500 m².

20) § 322

W ust. 3 ujednoczono pojęcia, zamiast zmiany przeznaczenia budynku, użyto zmiany sposobu użytkowania budynku.

Oszczędność energii i izolacyjność cieplna

1) § 328

a) Zmiana ma na celu wskazanie odpowiednich przepisów, na podstawie których należy wyznaczać wartość wskaźnika EP dla budynku. Zmiana związana jest z wydaniem na podstawie ustawy

z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków nowego rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie metodologii wyznaczania charakterystyki energetycznej budynku lub części budynku oraz świadectw charakterystyki energetycznej (Dz. U. poz. 376) oraz uchynieniem rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie metodologii obliczania charakterystyki energetycznej budynku i lokalu mieszkalnego lub części budynku stanowiącej samodzielną całość techniczno-użytkową oraz sposobu sporządzania i wzorów świadectw charakterystyki energetycznej (Dz. U. poz. 888).

b) Projektowane przepisy mają również na celu dostosowanie nazwy wskaźnika EP z nazwą odpowiedniego wskaźnika, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ustawy o charakterystyce energetycznej budynków, zdefiniowanego jako wskaźnik rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP, według których jest wyznaczany.

c) Ponadto zmiana przepisów ma na celu wskazanie, że wskaźnik EP wyznaczony według wzoru zawartego w zmienianym § 329 ust. 1 lub 3, jest wartością maksymalną, a wskaźnik dla budynku nie może być większy niż wartość graniczna.

d) Wprowadzone zaś wymaganie, aby wskaźnik EP dla budynku był mniejszy lub równy maksymalnej wartości wskaźnika EP (do tej pory EP dla budynku był mniejszy od wartości maksymalnej EP), ma na celu eliminację błędów interpretacyjnych związanych z wątpliwościami projektantów, czy powinien być:

1) spełniony warunek dotyczący maksymalnej wartości EP,

2) jednocześnie spełniony warunek dotyczący maksymalnej wartości EP oraz maksymalnych częściowych wartości wskaźnika EP.

Zmiana ta będzie skutkowała tym, że powinien być spełniony warunek dotyczący maksymalnej wartości EP.

e) Zmianę przepisów (§ 328 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a) obejmującą usunięcie wymagania w zakresie maksymalnej powierzchni okien proponuje się ze względu na konieczność maksymalizowania zysków słonecznych w budynkach o wysokiej charakterystyce energetycznej.

f) Kolejny aspekt zmian przepisów (§ 328 ust. 1b) obejmuje dodanie informacji, że budynek, który spełnia wymagania określone w ust. 1 (m. in. w zakresie wskaźnika EP i U) na rok 2020, jest budynkiem o niskim zużyciu energii. Dzięki tej informacji inwestor, projektant oraz inni uczestnicy procesu inwestycyjnego będą świadomi, że budynek, w którym spełniono wymagania stawiane na rok 2020, jest budynkiem o niskim zużyciu energii. Postanowienie to zapewni wykonanie art. 9 ust. 1 (akapit 1) ustawy o charakterystyce energetycznej budynków w powiązaniu z art. 2 pkt 2 dyrektywy 2010/31/UE, zgodnie z którymi do dnia 31 grudnia 2020 r. wszystkie nowe budynki powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii oraz po dniu 31 grudnia 2018 r. nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii.

2) § 329

a) Zmiana przepisu (adekwatnie do zmian § 328 ust. 1 pkt 1) ujednotoci nazwę wskaźnika EP z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy o charakterystyce energetycznej budynków oraz wyeliminuje błędy interpretacyjne związane z wątpliwościami projektantów, czy:

1) powinien być spełniony warunek dotyczący maksymalnej wartości EP,

2) powinien być jednocześnie spełniony warunek dotyczący maksymalnej wartości EP oraz maksymalnych częściowych wartości wskaźnika EP.

b) Ponadto dzięki zmianom polegającym na ujednoczeniu ust. 2 w § 329 (bez podziału na punkty) oraz wprowadzeniu nazw tabel, przepis ten będzie bardziej czytelny. Zmiana daty z „1 stycznia 2021 r.”

na „31 grudnia 2020 r.”, zapewni wykonanie art. 9 ust. 1 (akapit 1) ustawy o charakterystyce energetycznej budynków w powiązaniu z art. 2 pkt 2 dyrektywy 2010/31/UE, zgodnie z którymi do dnia 31 grudnia 2020 r. wszystkie nowe budynki powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii oraz po dniu 31 grudnia 2018 r. nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii.

c) Zmieniane w przepisie wyrażenie „^{*)}Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynków zajmowanych przez władze publiczne oraz będących ich własnością.” na wyrażenie „^{*)}Od 1 stycznia 2019 r. w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.”, uszczegółowią „władze publiczne”, które mają pełnić rolę wiodącą w poprawie charakterystyki energetycznej, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE. Uszczegółowienie to jest powtórzeniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, zgodnie z którym są to organy wymiaru sprawiedliwości, prokuratura oraz organy administracji publicznej.

d) Zmiana przepisów poprzez ujednoczenie nazewnictwa A_f i $A_{f,C}$, $A_{f,i}$ ma na celu dostosowanie nazw powierzchni do przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie metodologii wyznaczania charakterystyki energetycznej budynku lub części budynku oraz świadectw charakterystyki energetycznej, według których są wyznaczane.

e) Zmiana polegająca na wyznaczeniu EP_i w odniesieniu do ust. 1 jednoznacznie wskaże, że w przypadku budynku o różnych funkcjach użytkowych, maksymalna wartość wskaźnika EP powinna być odniesiona proporcjonalnie do maksymalnej wartości wskaźnika charakteryzującego tę część budynku.

f) Zmiana ust. 4 jest zmianą porządkową wynikającą ze zmiany numeracji załącznika nr 2 do rozporządzenia.

Zmiana załącznika nr 1

a) Zaktualizowano załącznik do przedmiotowego rozporządzenia – Wykaz Polskich Norm, z uwzględnieniem norm, które już są nieaktualne i zastąpione nowszą wersją.

b) Dodatkowo w poz. 50 przywołano normy klasyfikacji ogniowej wyrobów budowlanych (PN-EN 13501) w sposób niedatowany – należy wówczas stosować najbardziej aktualną wersję normy, opublikowaną w języku polskim.

c) W przypadku norm odnoszących się do projektowania konstrukcji przywołano jedynie Eurokody, zaznaczając, że do dnia 31 grudnia 2020 r. dopuszcza się korzystanie z dotychczasowej możliwości wyboru czy korzysta się z Eurokodów czy polskich norm budowlanych (tzn. do dnia 31 grudnia 2020 r. można wystąpić z wnioskiem o pozwolenie na budowę / ze zgłoszeniem inwestycji).

Zmiana załącznika nr 2

a) Zmiana w zakresie dat z „1 stycznia 2021 r.” na „31 grudnia 2020 r.”, zapewni wykonanie art. 9 ust. 1 (akapit 1) ustawy o charakterystyce energetycznej budynków w powiązaniu z art. 2 pkt 2 dyrektywy 2010/31/UE, zgodnie z którymi do dnia 31 grudnia 2020 r. wszystkie nowe budynki powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii oraz po dniu 31 grudnia 2018 r. nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii. Zmiany uszczegóławiają „władze publiczne”, które mają pełnić rolę wiodącą w poprawie charakterystyki energetycznej, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE, stanowią powtórzenie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, zgodnie z którym są to organy wymiaru sprawiedliwości, prokuratura oraz organy administracji publicznej.

b) Zmiany poprzez dodanie informacji, że wymagania w zakresie współczynnika U dotyczą wszystkich rodzajów budynków, także powierzchni przezroczystych nieotwieralnych, mają na celu ujednoczenie pkt 1.2. z pkt 1.1 załącznika nr 2, w którym wskazano, że wymagania w zakresie U dla przegród nieprzezroczystych dotyczą wszystkich rodzajów budynków. Do opisu tabeli w pkt 1.2 dodano

informację, że tabeli tej wskazano wymagania w zakresie współczynnika U dla powierzchni przezroczystych nieotwieralnych.

c) Jak już wcześniej wspomniano zmiany w pkt 2.1.1-2.1.3 załącznika nr 2 polegające na usunięciu wymagań w zakresie maksymalnej powierzchni okien, proponuje się ze względu na konieczność maksymalizowania zysków słonecznych w budynkach o wysokiej charakterystyce energetycznej.

Zmiana załącznika nr 3

Przywołano normy klasyfikacji ogniowej wyrobów budowlanych (PN-EN 13501) w sposób niedatowany. Normy te, podobnie jak Eurokody mają szczególny charakter, a ich postanowienia wynikają z ściśle określonych regulacji europejskich. W przypadku grupy norm klasyfikacji ogniowej PN-EN 13501 będą one w najbliższym czasie zmieniane, w celu dostosowania do opublikowanego w dniu 15 marca 2016 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/364 z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie klasyfikacji reakcji na ogień wyrobów budowlanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 (Dz. U. UE. L. 68 z 15.03.2016, str. 4). Ww. rozporządzenie delegowane narzuca ściśle określone ramy, w których mieścić się będą aktualizowane normy klasyfikacji ogniowej. W związku z powyższym nie ma zagrożenia powołania ich w sposób niedatowany. Natomiast dzięki temu unikniemy szybkiej dezaktualizacji załączników do nowelizowanego rozporządzenia.

Informacja o wpływie projektu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2016 poz. 1829).

Wprowadzone zmiany rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie pozwolą na usprawnienie procesu inwestycyjno – budowlanego poprzez m.in. zwiększenie swobody projektantów (rezygnacja z określania minimalnych szerokości i powierzchni pomieszczeń w mieszkaniu, rezygnacja z określenia min. kubatury łazienki), ułatwienie projektowania parkingów w zabudowie jednorodzinnej (brak określonych min. odległości od granicy działki i okien), wprowadzenie możliwości tzw. zabudowy plombowej, przy wszelkiego rodzaju inwestycjach (brak konieczności uzyskiwania odstępstwa od przepisów), ułatwienie przeprowadzania inwestycji w okolicy lasu, ujednoczenie przepisów oraz doprecyzowanie przepisów, które powodowały problemy interpretacyjne. Zmiany te także przyczynią się do skrócenia procesu inwestycyjnego poprzez zmiany przepisów, od których dotychczas w dużej ilości uzyskiwane były odstępstwa od przepisów techniczno – budowlanych np. odległość od granicy lasu. Należy zaznaczyć, że określenie minimalnej powierzchni mieszkań na 25m² nie powinno mieć wpływu na ceny małych mieszkań oraz rynek wynajmu, gdyż obecnie obowiązujące przepisy wskazywały, że co najmniej jeden pokój w mieszkaniu powinien mieć powierzchnię nie mniejszą niż 16m². Wobec powyższego analizując powierzchnię mieszkania jednopokojowego można założyć, że jego powierzchnia uwzględniając występujący aneks kuchenny bądź kuchnię, pomieszczenie łazienki oraz korytarz będzie optować w granicach 24-25m². Powierzchnia ta wydaje się być minimalną do zapewnienia odpowiedniego standardu użytkowania mieszkania jednopokojowego.

Przepisy przejściowe

Projektowane przepisy przejściowe (§ 2) przewidują stosowanie przepisów dotychczasowych rozporządzenia do budynków, wobec których przed dniem wejścia w życie nowelizacji:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę, odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę lub wniosek o zatwierdzenie zamiennego projektu budowlanego;
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę;

3) została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub odrębna decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Jak już wyżej wskazano, do końca 2019 r. dopuszcza się korzystanie z dotychczasowego brzmienia § 12 ust. 2 oraz do końca 2020 r. z dotychczasowego brzmienia poz. 49 załącznika nr 1 do nowelizowanego rozporządzenia.

Dodatkowo w rozporządzeniu wskazano, iż w przypadku mieszkań istniejących w dniu wejścia w życie rozporządzenia przepisu § 94 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się.

Projektowana regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. U. UE L 189 z 3.07.1998, s. 42; Dz. U. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.), projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Do chwili obecnej wpłynęło jedno zgłoszenie w trybie tej ustawy.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Przedmiotowy projekt wymaga notyfikacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tomasz Żuchowski Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Ligęza-Ryś – Departament Architektury, Budownictwa i Geodezji w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa tel.: 022 522 51 42</p>	<p>Data sporządzenia 7 lipca 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: Art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2014 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa 38</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedłożony projekt nowelizacji rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”. Rozporządzenie to znówelizuje dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422).

Regulacje zawarte w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie dotyczą projektowania i budowy, a także przebudowy oraz zmiany sposobu użytkowania budynków i budowli spełniających funkcje użytkowe budynków, a także urządzeń budowlanych związanych z budynkiem. Należy jednak podkreślić, że w związku ze znacznym rozwojem w dziedzinie projektowania, realizacji inwestycji, stosowania innowacyjnych rozwiązań wykorzystywanych w procesie inwestycyjno-budowlanym, konieczne jest przyjęcie nowych rozwiązań, które będą odpowiadały aktualnym technologiom występującym w budownictwie, jak również przyspieszą i ułatwią proces realizacji inwestycji, będąc jednocześnie przejrzyste i zrozumiałe dla odbiorcy.

W związku z powyższym głównym celem nowelizacji przepisów techniczno-budowlanych jest:

- dostosowanie obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych do rozwoju techniki i technologii oraz obecnych uwarunkowań realizacji inwestycji,
- zwiększenie przejrzystości przepisów,
- aktualizacja norm przywołanych w załączniku do rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowelizacja rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, dotyczy w szczególności:

- 1) aktualizacji norm zawartych w załączniku nr 1 – Wykaz Polskich Norm;
- 2) wprowadzenia zmian w następujących działach:
 - Przepisy ogólne,
 - Zabudowa i zagospodarowanie działki budowlanej,
 - Budynki i pomieszczenia,
 - Wyposażenie techniczne budynków,
 - Bezpieczeństwo pożarowe,
 - Oszczędność energii i izolacyjność cieplna.

Najważniejsze zmiany objęte regulacją:

- 1) Wprowadzono definicję działki budowlanej, która koresponduje z definicją działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1703).
- 2) Wprowadzono pojęcie parkingu oraz aneksu kuchennego.
- 3) Wprowadzono możliwości sytuowania budynku w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej albo w granicy, jeśli miejscowy plan przewiduje taką możliwość (tzn. dopuszcza albo nakazuje). Dotychczasowa praktyka pokazywała, że nawet jeśli w mpzp istniał zapis o dopuszczeniu sytuowania budynków w odległości 1,5 m albo w granicy, inwestor musiał występować z wnioskiem o odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych. Takie sytuacje nie powinny mieć miejsca. Dzięki zmianie nie będzie potrzebne odstępstwo od przepisów.
- 4) Dopuszczono budowę budynku w granicy działki na styku z innym budynkiem jako możliwość występującą nie tylko w zabudowie jednorodzinnej, ale we wszelkiego rodzaju zabudowie (dotychczasowy przepis § 12 ust. 3 pkt 2 przeniesiono

do ust. 2a i rozszerzono o inne rodzaje zabudowy). Należy bowiem zauważyć, iż w chwili obecnej dobudowa nowego budynku do ślepej ściany stojącej na granicy działki jest podstawowym procesem urbanistycznym. Dobudowa taka powinna być dozwolona z mocy prawa i nie może być ograniczana wyłącznie do zabudowy jednorodzinnej.

- 5) Dopuszczono lokalizację w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej budynku gospodarczego lub garażu bezpośrednio przy granicy działki budowlanej lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez okien lub drzwi – w przypadku budynku o długości 6,5 m (dotychczas 5,5 m), z uwagi na fakt, iż garaż powinien być wykonany zgodnie z zasadami sztuki projektowej oraz z uwagi na konieczność stosowania grubszych ścian zewnętrznych.
- 6) Pochylnię przeznaczoną dla osób niepełnosprawnych zwolniono z wymagań w zakresie odległości do granicy z sąsiednią działką budowlaną.
- 7) Biorąc pod uwagę wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 24.07.2013 r., znak: RPO-728520-IV/13/AT, dotyczące regulacji w zakresie dostępności obiektów budowlanych dla osób niepełnosprawnych, z wymogu dostępności dla osób niepełnosprawnych zwolniono budynki zlokalizowane na terenach zamkniętych, z wyjątkiem budynków użyteczności publicznej.
- 8) Zmieniono odległości parkingów dla samochodów osobowych, związane z ilością stanowisk postojowych.
- 9) Określono odległości od okien i granicy działki budowlanej do parkingów dla samochodów innych niż osobowe, np. ciężarowych. W chwili obecnej, w rozporządzeniu brak jest regulacji określających warunki sytuowania jak również wymiarowania stanowisk postojowych dla samochodów ciężarowych. Dlatego też, przepisy przedmiotowego projektu zostały dostosowane do regulacji dotyczących wymiarów stanowisk postojowych innych niż dla samochodów osobowych i dla niepełnosprawnych, określonych w pkt 5.2.4 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. poz. 2181, z późn. zm.).
- 10) Wskazano możliwość sytuowania w zabudowie jednorodzinnej niezadaszonych parkingów składających się z jednego albo dwóch stanowisk postojowych dla samochodów osobowych, bez zachowania minimalnych odległości od granicy działki (pod warunkiem, że stykają się z parkingami na sąsiedniej działce). Niniejszy przepis ma na celu poprawę warunków parkingowych dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych, w przypadku gdy miejsca postojowe będą się stykać z niezadaszonymi parkingami na działce sąsiedniej i będą obsługiwać budynek mieszkalny przy którym się znajdują. Umożliwiono sytuowanie parkingów (składających się z maksymalnie 2 stanowisk postojowych na jedno mieszkanie w budynku mieszkalnym jednorodzinny) bez zachowania odpowiednich odległości od okien w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych.
- 11) Dopuszczono zbliżenie miejsc postojowych dla samochodów, z których korzystają wyłącznie osoby niepełnosprawne, bez ograniczeń do okien ludzi innych budynków. Dotychczas należało zachować odległość 5 m.
- 12) Wprowadzono zmiany dotyczące miejsc gromadzenia odpadów stałych, z uwagi na pojawienie się w polskich miastach nowego systemu gromadzenia odpadów komunalnych, a co za tym idzie wielu zapytań dotyczących wymagań, jakim powinny odpowiadać.
- 13) Wprowadzono dopuszczenie, aby w zabudowie jednorodzinnej, zagrodowej i rekreacji indywidualnej można było sytuować miejsca gromadzenia odpadów bez zachowania odpowiednich odległości – obecnie trzeba zachować odl. 2 m od granicy działki i 3 m od okien.
- 14) Usunięto przepis dotyczący sytuowania trzepaków przy budynkach wielorodzinnych, z uwagi na dezaktualizację tego przepisu.
- 15) W przepisach dotyczących nasłonecznienia zrezygnowano ze wskazania konkretnych dni, odnosząc się jedynie do pojęcia „równonocy” oraz dookreślono odniesienie interwału czasowego do sprecyzowanego systemu – czasu strefowego, które pozwoli usunąć rozbieżności interpretacyjne w tym zakresie i niejako zryczałtuje różnice występujące pomiędzy rzeczywistym czasem słonecznym a czasem zegarowym.
- 16) Usunięto zapis dotyczący regulowania kubatury łazienki, gdyż w przypadku zastosowania konkretnych rozwiązań, wymagania wynikają z przepisu szczególnego tj. § 172.
- 17) Dodano wyłączenie dla budynków obsługi bankowej, handlu lub usług o pow. użytkowej do 100 m² wyłącznie z konieczności urządzania w nich ustępów ogólnodostępnych.
- 18) W budynkach: gastronomii lub handlu lub usług o powierzchni użytkowej powyżej 1000 m² a także stacji paliw o powierzchni powyżej 100m², z wyłączeniem stacji zlokalizowanych na terenach zamkniętych, nałożono obowiązek zapewnienia wydzielonego pomieszczenia przystosowanego do karmienia i przewijania dzieci.
- 19) Usunięto konieczność przewidzenia w łazience miejsca zainstalowania automatycznej pralki domowej, a także usytuowania pojemnika na brudną bieliznę. Od czasu kiedy powstał niniejszy przepis sposób w jaki ludzie korzystają z pralek, jak i kiedy robią pranie zmienił się. Pralki często umieszczane są w wydzielonych pomieszczeniach specjalnie do tego przeznaczonych, niekoniecznie w łazience, dlatego też wprowadzono regulację ogólną, mówiącą, że w mieszkaniu należy przewidzieć miejsce umożliwiające zainstalowanie automatycznej pralki domowej – do właściciela mieszkania będzie należała decyzja, gdzie i czy pralka będzie umieszczona.
- 20) Usunięto wymagania dotyczące elementów wyposażenia kuchni.
- 21) Dopuszczono w mieszkaniu jednopokojowym kuchnię w formie aneksu kuchennego, połączonego z pokojem, pod warunkiem zastosowania co najmniej wentylacji grawitacyjnej i kuchni elektrycznej. Fakt ten wynika z zapotrzebowania na takie rozwiązania. Dotychczas kuchnia w kawalerce w postaci wnęki była dopuszczona jedynie jako część przedpokoju.
- 22) Określono minimalną powierzchnię użytkową mieszkania równą 25m². Zmieniono zapis aby uregulować min. powierzchnię użytkową mieszkania, a nie określać minimalnych szerokości i powierzchni pomieszczeń w mieszkaniu. Rozporządzenie powinno określać parametry podstawowe, które zapewnią bezpieczeństwo konstrukcji i użytkowania. W ocenie MIB projektanci, którzy posiadają niezbędne wykształcenie i odpowiednią praktykę zawodową, powinni mieć większą swobodę

w projektowaniu, dostosowaną do potrzeb rynkowych, biorąc za przyjęte rozwiązania pełną odpowiedzialność.

- 23) Doprecyzowano odległość między stanowiskiem postojowym, a ścianą lub słupem jako odległość między dłuższą krawędzią stanowiska a ścianą lub słupem. Dotychczasowe stwierdzenie między „bokiem samochodu” budziło wątpliwości interpretacyjne, gdyż samochody mają różne wymiary, ponadto nie wiadome było, czy bok odnosi się do samochodu, czy dłuższej krawędzi stanowiska. Z tego też względu zmniejszono tę odległość z 0,5 m do 0,3 m w przypadku ściany, a w przypadku słupa – do 0,1 m (pod warunkiem, że słup będzie tak usytuowany, że możliwe będzie swobodne otwarcie drzwi). Ponadto zwiększono szerokość miejsca postojowego dla samochodu osobowego z 2,3 m do 2,5 m, ze względu na dużą ilość samochodów o większej szerokości. Dodatkowo określono szerokość drogi manewrowej – 5m.
- 24) Zdefiniowano granicę lasu jako granicę (czyli kontur) gruntu leśnego (Ls a nie Lz, Lzr) określonego na mapie ewidencyjnej bądź terenu przeznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako leśny.
- 25) Dla ułatwienia przeprowadzania inwestycji dodano zapis umożliwiający w określonych przypadkach zmniejszenie wymagań dotyczących odległości od granicy lasu, dla budynków określonych w § 213, bez pomieszczeń zagrożonych wybuchem, uzależniając wymagane odległości od tego czy granica lasu znajduje się na działce na której będą prowadzone roboty budowlane, czy na działce sąsiedniej.
- 26) Wprowadzono jednoznaczny zapis ograniczający – ze względów bezpieczeństwa – możliwość wykonywania wielokondygnacyjnego garażu podziemnego bez ochrony strefy pożarowej stałym samoczynnym urządzeniem gaśniczym wodnym.
- 27) Doprecyzowano, że obowiązek zapewnienia dwóch wyjść ewakuacyjnych należy odnosić do powierzchni strefy pożarowej garażu, a nie jak dotychczas do powierzchni całkowitej garażu.
- 28) Doprecyzowano wymagania dotyczące klatek schodowych służących ewakuacji.

Szczegółowy opis wprowadzonych zmian, zawiera uzasadnienie stanowiące załącznik do projektu nowelizacji rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ustalając minimalną powierzchnię użytkową mieszkań przeanalizowano przepisy obowiązujące w innych państwach UE. Co do zasady przepisy innych państw członkowskich nie wskazują w sposób szczegółowy na konkretne powierzchnie. Wszystkie najważniejsze kwestie dotyczące zasad projektowania i wykonywania zawarte są np. w wytycznych bądź standardach, które nie są obligatoryjne, a pomocnicze dla tych, którzy na co dzień projektują, czyli posiadają odpowiednie uprawnienia budowlane. Na podstawie uzyskanych informacji ustalono, że np. w Danii prawo nie reguluje konkretnych wartości minimalnych powierzchni, jednak lokalne władze mogą takie wartości definiować. Projektowane mieszkanie, jego wielkość, jak również układ pomieszczeń, muszą jako całość być tak projektowane aby były odpowiednie dla pełnionej przez siebie funkcji. W Wielkiej Brytanii natomiast obowiązuje ogólny narodowy standard przyjęty w 2015 roku tj.: *Technical housing standards - nationally described space standard* czyli techniczne standardy mieszkaniowe. Dodatkowo w każdym mieście, gminie mogą funkcjonować bardziej restrykcyjne zasady i tak np. w Londynie istnieje dodatkowy dokument Housing Supplementary Planning Guidance - Uzupełniające wytyczne projektowania mieszkań przyjęte przez Burmistrza Londynu w marcu 2016 r.

Analizując regulacje dotyczące minimalnych powierzchni mieszkań w Szwajcarii, Francji i Anglii, ustalono, że powierzchnie te zależne są od ilości osób w nich mieszkających. Dla jednej osoby powierzchnie w tych krajach przedstawiają się następująco: Szwajcaria – 40m², Francja 16 – 18m², Anglia – 39m².

Mając na względzie powyższe regulacje, jak również dane statystyczne zamieszczone w dokumencie „Gospodarka mieszkaniowa w 2014 r.”, opublikowanym w październiku 2015 r. przez Główny Urząd Statystyczny ustalono, że minimalna powierzchnia mieszkania pozwalająca na jego dogodne użytkowanie powinna wynosić 25m². Powierzchnia ta wydaje się być minimalną do zapewnienia odpowiedniego standardu użytkowania mieszkania jednopokojowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Projektanci	115 316 + 11 357	Polska Izba Inżynierów Budownictwa oraz Izba Architektów	Zasady sporządzenia projektu budowlanego budynków i urządzeń z nim związanych: -doprecyzowanie przepisów -ujednolicenie przepisów - ułatwienie projektowania poprzez deregulacje przepisów dotyczących m.in. kubatury łazienki, powierzchni mieszkań oraz kwestii dotyczących sytuowania - zwiększenie możliwości wprowadzanych rozwiązań zależnych od wiedzy projektantów, a nie narzuconych przepisami

Wykonawcy wykonujący zadania związane z budową budynków i urzędzeń z nim związanych	nieokreślona	ogólne	- większa przejrzystość przepisów związanych z zasadami wykonywania budynków i urzędzeń z nim związanych
Organy wydające decyzje pozwolenia na budowę	314 + 65	Powiaty ziemskie i grodzkie	Zatwierdzanie projektów budowlanych: - większa przejrzystość i ujednolicenie przepisów - zmiany w zakresie przepisów dotyczących usytuowania
Inwestorzy (w tym deweloperzy i inwestorzy indywidualni)	183 766-ilość wydanych decyzji pozwolenia na budowę w 2015r. 4868 – ilość zgłoszeń budowy w 2015 r. 325 – ilość zalegalizowanych obiektów bud. w 2015r.	Ruch budowlanych w 2015r. informacja opublikowana na stronie Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego	-przyspieszenie realizacji inwestycji, związane z wprowadzonymi zmianami, - większy wpływ planów miejscowych na kwestie dotyczące usytuowania, -doregulowanie kwestii dotyczących stosowania przepisów przy zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej
Minister właściwy ds. budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa			- zmniejszenie ilości wniosków o udzielenie upoważnienia do odstępstwa od przepisów techniczno - budowlanych
obywatele	38 439 000	stan na 30 września 2016 r., opublikowany na stronie Głównego Urzędu Statystycznego	- ułatwienie realizacji parkingów w zabudowie jednorodzinnej - zwiększenie dostępności dla osób niepełnosprawnych -zapewnienie miejsc do przewijania i karmienia dzieci w budynkach gastronomii, handlu i usług oraz na stacjach paliw o pow. większej niż 500m ² -zwiększenie dowolności w zakresie wyposażenia łazienek i kuchni w mieszkaniach - większa przejrzystość przepisów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone w dniach od 17 maja 2016 r. do 16 czerwca 2016 r. W konsultacjach publicznych zostały uwzględnione następujące podmioty:

1. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego;
2. Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej - Krajowa Rada;
3. Stowarzyszenie Architektów Polskich;
4. Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
5. Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
6. Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
7. Izba Projektowania Budowlanego;
8. Polska Izba Inżynierów Budownictwa - Krajowa Rada;
9. Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
10. Związek Rzemiosła Polskiego;
11. Związek Zawodowy Budowlani;
12. Instytut Techniki Budowlanej;
13. Instytut Badawczy Dróg i Mostów;
14. Stowarzyszenie Geodetów Polskich;
15. Geodezyjna Izba Gospodarcza;
16. Business Centre Club;
17. COBO Sp. z o. o. - Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego;
18. Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, Naczelna Organizacja Techniczna;
19. Forum Związków Zawodowych;
20. Fundacja Rozwoju Przedsiębiorczości;
21. Fundacja Wszechnicy Budowlanej;

22. Główny Instytut Górnictwa;
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Instytut Gospodarki Nieruchomościami;
25. Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;
26. Konfederacja Właścicieli Mieszkań i Wspólnot Mieszkaniowych, Zarząd Krajowy;
27. Korporacja Przedsiębiorców Budowlanych "UNI-BUD";
28. Krajowa Izba Gospodarcza;
29. Krajowa Sekcja Budownictwa NSZZ „Solidarność”;
30. Krajowy Sekretariat Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”;
31. NSZZ „Solidarność”;
32. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa;
33. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
34. Państwowa Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
35. Polska Federacja Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości;
36. Polska Federacja Producentów i Dystrybutorów Materiałów Budowlanych;
37. Polska Federacja Rynku Nieruchomości;
38. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych;
39. Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki;
40. Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
41. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
42. Polska Korporacja Techniki Sanitarnej, Grzewczej, Gazowej i Klimatyzacji;
43. Polski Komitet Geotechniki;
44. Polski Związek Firm Deweloperskich;
45. Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe;
46. Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych;
47. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
48. Stałe Przedstawicielstwo Kongresu Budownictwa Polskiego;
49. Stowarzyszenie Budowniczych Domów i Mieszkań;
50. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
51. Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych;
52. Stowarzyszenie Nowoczesne Budynki;
53. Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej im. Józefa Tuliszkowskiego PIB;
54. Polska Federacja Budownictwa;
55. Związek Pracodawców – Producentów Materiałów dla Budownictwa;
56. Polskie Okna i Drzwi, Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów;
57. Stowarzyszenie Producentów Cementu;
58. Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce;
59. Polskie Stowarzyszenie Producentów Styropianu;
60. Stowarzyszenie Producentów Wełny Mineralnej: Szklanej i Skalnej;
61. Polskie Stowarzyszenie Producentów Rur i Kształtek z Tworzyw Sztucznych;
62. Stowarzyszenie Producentów Betonu Towarowego w Polsce;
63. Polska Unia Dystrybutorów Stali;
64. Stowarzyszenie Producentów Betonów;
65. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwpożarowych i Sprzętu Ratowniczego;
66. Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych.

W trakcie konsultacji publicznych w wyznaczonym terminie wpłynęło ok. 290 uwag dotyczących nowelizowanych przepisów rozporządzenia. Najwięcej uwag dotyczyło kwestii usytuowania, nasłonecznienia, izolacji cieplnych ścian zewnętrznych w budynkach o wysokości ponad 25m oraz definicji pojęć zawartych w rozporządzeniu. Najwięcej uwag zostało zgłoszonych przez organizacje takie jak Polski Związek Firm Deweloperskich, Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz SARP.

Zgodnie z § 52 ust. 1 Uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin Pracy Rady Ministrów projekt nowelizacji rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Infrastruktury i Budownictwa (www.mib.gov.pl). Do chwili obecnej wpłynęło jedno zgłoszenie w trybie tej ustawy.

Omówienie wyników konsultacji zawarte zostało w Raporcie z konsultacji publicznych. Dodatkowo na stronie Rządowego Centrum Legislacji, zamieszczone zostały tabele zgłoszonych uwag, wraz z odniesieniem.

Projekt rozporządzenia w dniu 3 listopada 2016 r. skierowany został do uzgodnień międzyresortowych. Podczas konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się w dniu 16 marca 2017 r., omówiono i odniesiono się do uwag zgłoszonych przez resorty na etapie

uzgodnień międzyresortowych.

Projekt został również pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu terytorialnego.

W dniach 23 i 30 czerwca 2017 r. została przeprowadzona komisja prawnicza.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Nie przewiduje się wpływu regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzone zmiany rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie pozwolą na usprawnienie procesu inwestycyjno – budowlanego poprzez m.in. zwiększenie swobody projektantów (rezygnacja z określania minimalnych szerokości i powierzchni pomieszczeń w mieszkaniu, rezygnacja z określenia min. kubatury łazienki), ułatwienie projektowania parkingów w zabudowie jednorodzinnej (brak określonych min. odległości od granicy działki i okien), wprowadzenie możliwości tzw. zabudowy plombowej, przy wszelkiego rodzaju inwestycjach (brak konieczności uzyskiwania odstępstwa od przepisów), ułatwienie przeprowadzania inwestycji w okolicy lasu, ujednoczenie przepisów oraz doprecyzowanie przepisów, które powodowały problemy interpretacyjne. Zmiany te także przyczynią się do skrócenia procesu inwestycyjnego poprzez zmiany przepisów,							

		od których dotychczas w dużej ilości uzyskiwane były odstępstwa np. odległość od granicy lasu. Należy zaznaczyć, że określenie minimalnej powierzchni mieszkań na 25m ² nie powinno mieć wpływu na ceny małych mieszkań oraz rynek wynajmu, gdyż obecnie obowiązujące przepisy wskazywały, że co najmniej jeden pokój w mieszkaniu powinien mieć powierzchnię nie mniejszą niż 16m ² . Wobec powyższego analizując powierzchnię mieszkania jednopokojowego można założyć, że jego powierzchnia uwzględniając występujący aneks kuchenny bądź kuchnię, pomieszczenie łazienki oraz korytarz będzie optować w granicach 24-25m ² . Powierzchnia ta wydaje się być minimalną do zapewnienia odpowiedniego standardu użytkowania mieszkania jednopokojowego.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na zakres projektu budowlanego i projektów wykonawczych sporządzanych przez projektantów, a także przyczyni się do usprawnienia procesu inwestycyjno-budowlanego.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na pozostałe obszary

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów wraz z wejściem w życie projektu rozporządzenia

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się przeprowadzenia ewaluacji projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

